

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

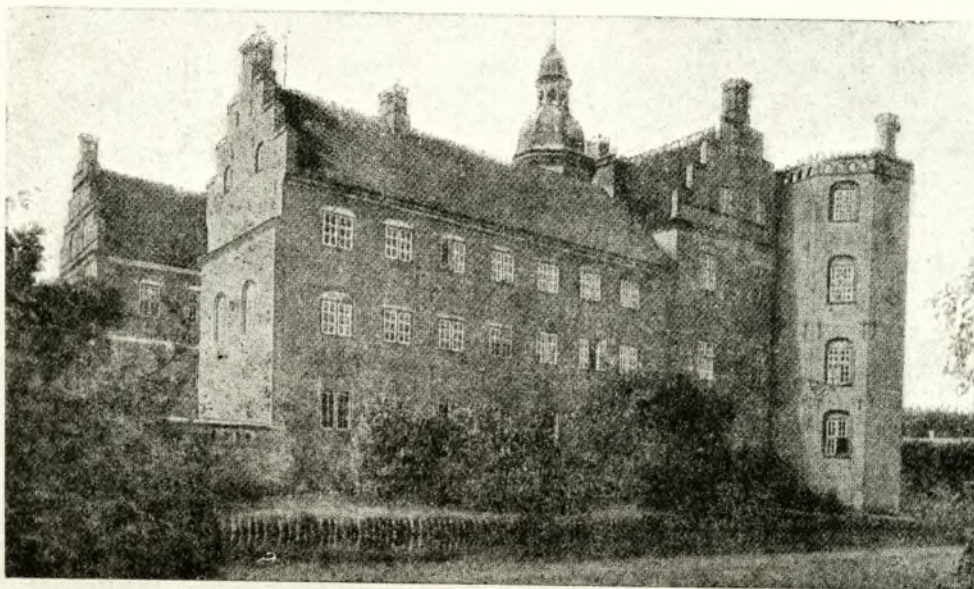
Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

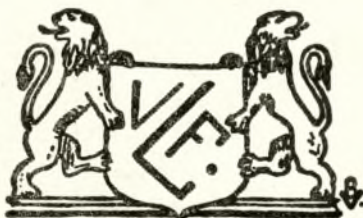
Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

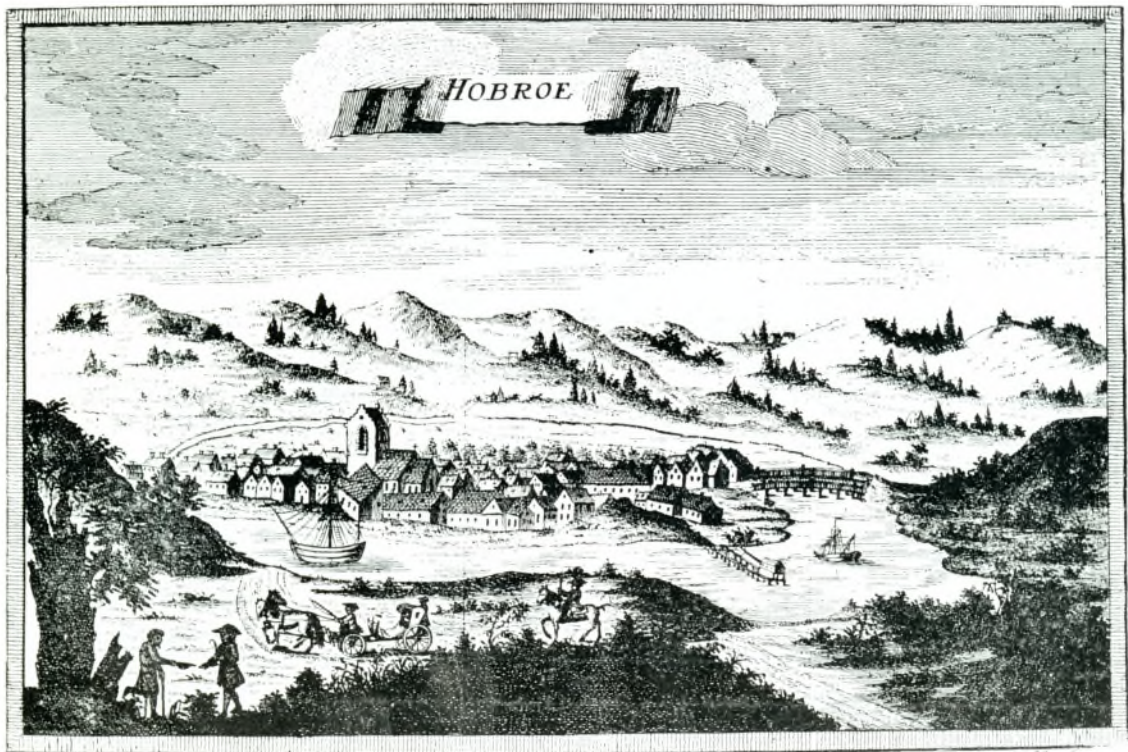

DANSKE
BYER OG SOGNE

RANDERS AMT

4. HÆFTE

Hobro i 1767.

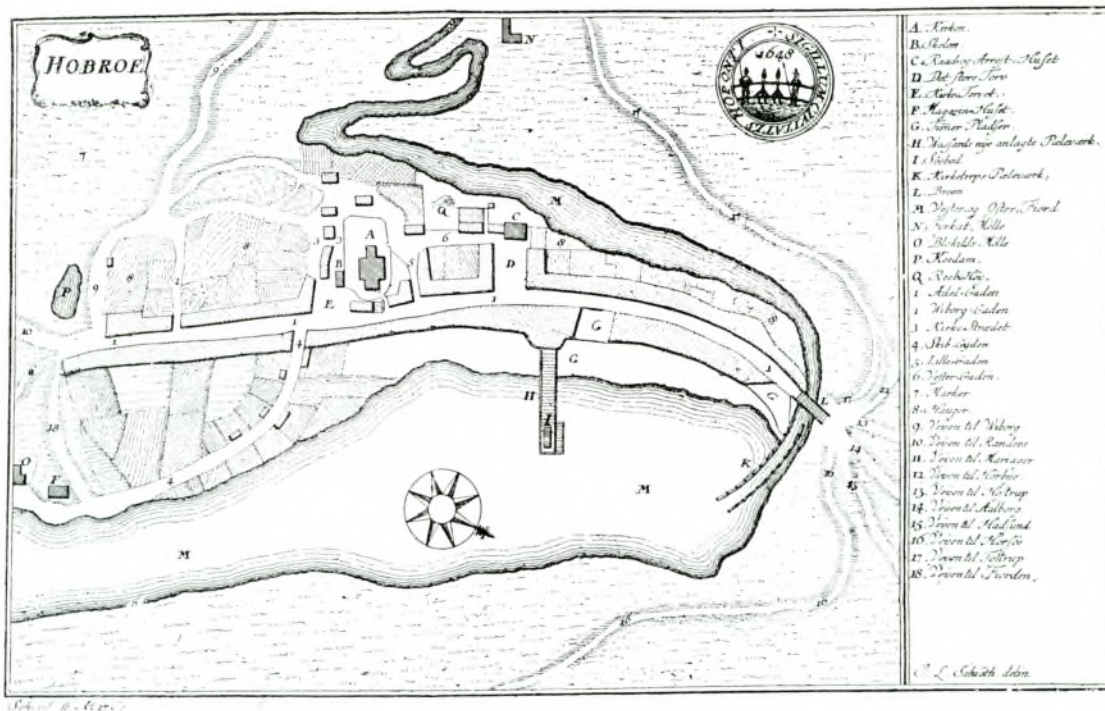
HOBRO

HVOR TIDLIGT Mennesker har færdedes i Egnen ved Hobro vides ikke; men at de har været der i den yngre Stenalder er der sikre Beviser for. Og Bronzealderhøje vidner om Bebyggelse i Egnen for fire Tusinde Aar siden. Fra da af og til nu har der sikkert været Beboelse deromkring. Til Tider har dog maaske Befolkningen været meget faatallig. Af de ældste Landsbyer er saa godt som ingen i Nærheden af Hobro. Kan hende det stammer fra Cimbrernes Udvandring for vor Tidsregnings Begyndelse.

Landsbynavne fra senere Tid er der fuldt op af i Egnen. Og Runesten er fundet i Byen.

Det vides, ikke fra hvilken Tid Hobro stammer. Paa Byens Plads har der sikkert været Bebyggelse meget tiellig. Landtungen dér har været velegnet til Boplads, paa de tre Sider sikret af Vandet. At der paa Stedet senere kom en By hænger sammen med, at der har været Overgang over Aaen netop paa dette smalle Sted. I Modsætning til de øvrige gamle, jydsk Byer, der ligger ved Overfartssteder, ved Enden af Fjorde, ligger Hobro Syd for Vandet. Kan hende Byen først opstod, da Broen var kommen. Navnet tyder derpaa. Det stavedes 1421 Hobroo og 1498 Hoffbro. Hvad end Forleddet betyder, er Efterleddet ikke til at tage Fejl af. Onsild Aa, der danner Skel mellem Himmersyssel og Ommersyssel, skal engang have baaret Navnet Ho. Byens Navn skulde da betyde, Byen ved Broen over Ho. En Opfattelse gaar ud paa, at den Mand, Ho eller Hove, der skal have grundet Hostrup lige Nord for ogsaa har bygget Broen, som derfor fik Navn efter ham. En anden Opfattelse siger, at Broens Navn betegner, at Vejen over den førte til et

Hobro i 1767.

Hov, en hedensk Helligdom, Syd for Fjorden. Da ikke mere end den ene Forklaring kan være rigtig, kan der ud fra Navnet ikke sluttet sikkert om Tiden for Byens Opstaaen. Forskellige Sagn derom er ikke til at bygge paa. Det ældste Dokument, vi har med Byens Navn, er fra 1421. Det beretter, at en Borger i Hobro sælger en Bod til en Borger i Randers. Brugen af Ordet Borger, villanus, tyder paa, at Byen allerede da har været Købstad. De ældste Købstadsprivilegier for den er ukendte, men Bekræftelser af dem foreligger fra 1560 og 1608. Byens ældste, kendte Segl er fra 1648. For faa Aar siden opdagede en Antikvitethandler i Hobro et gammelt Signet blandt nogle Metalsager han havde liggende og som var opgravet i Vesterfjord. Nationalmuseet konstaterede, at Signetet var brugt af Hobros „Sct. Knuds Gilde“ i Slutningen af det 13. Aarhundrede. Deraf kan sluttet, at Hobro før den Tid har haft en Handelsstand, at det altsaa i tidlig Tid er en gammel Handelsby med organiserede Borgere.

Middelalderlige Kilder fortæller iøvrigt saa godt som intet om Hobro. Kun enkelte Gange nævnes Byens Navn og det blot i Forbindelse med, at Borgere i Byen handler eller optræder som Vidner i Retssager. Fire Borgere vidnede i 1422 om Skellet mellem Himmersyssel og Ommersyssel. Kong Christian I udstedte 1449 et Frihedsbrev for Mariager Kloster. I det Brev nævnes Hobro Fjord. Paa disse og de foran nævnte sparsomme Beretninger kan ikke bygges meget. Vigtigere bliver derfor, hvad der af anden Vej kan findes om Byen. At Christian II's Brev nævner Hobro Fjord er en af de Ting, der tyder paa, at Fjorden har haft Navn efter Hobro, at den By altsaa har været vigtig lang Tid før Mariager, der skylder Klosteret sin Oprindelse. Da Kilderne senere begynder at tale tydeligere om Hobro, viser det sig, at den rummede flere gamle Gader, som har været der allerede i Middelalderen. Deraf kan sluttet en Del.

Vigtigst var Adelgade. Langs denne Hovedvej var i Tidens Løb to Rækker lave, straa-tækte Bindingsværkshuse blevet opførte Syd for Broen. Her, hvor alle passerede, var der størst Chance for at slaa en Handel af. Selve Gaden har været benyttet som Torv. Senere

er et rigtigt Torv blevet anlagt i Tilslutning til Gaden, en Tid har det maaske været det gamle Kirketorv, der efter Pontoppidans Atlas at dømme oprindeligt har strakt sig langs Kirkegaardens Sydside, men efterhaanden er blevet optaget af Boder, der derpaa er afløst af faste Huse, paa lignende Maade som i Aalborg, hvor en Husrække kom til at skille Gammeltorv fra Adelgade. I næsten alle Byer hører Torv og Kirke sammen fra første

Adelgade Nr. 73.

Færd. Ved en saadan Udvikling paa Kirketorvet i Hobro er Kirkestrædet fremkommet.

Nord for Kirken har der ogsaa været god Plads, thi da Vestergade opstod bag Huse ved Adelgade, blev det naturligt at holde Torv paa Torvets nuværende Plads. At Torve i gamle Dage var saa store kommer af, at de svarede til senere Tidens Markedspladser. Hobro Torvs Form og dets Beliggenhed i Forhold til Hovedgaden tyder paa, at det først er opstaaet, da Vestergade fik Betydning, vel tidligst i Slutningen af Middelalderen. Endnu i det 18. Aarhundrede var ikke nær alle Grunde mod Vestergade taget i Brug til Boliger, hvad ogsaa Pontoppidans Atlas viser. Adelgade har alle Dage været det vigtigste Strøg. Dets Udstrækning og tætte Bebyggelse viste det. Det samme tyder paa, at Byen mest har været en lokal Handelsplads for Oplandet og Varer, der fragtedes landværts, som Heste og Stude.

En Havn har Byen dog ogsaa haft. Gadenavnet Skibsgyde kunde tyde derpaa. Dog er den Gade næppe helt fra Middelalderen. Gadenavne, der er laant fra Skibsfart er lidt yngre. Fartøjer har den Gang kunnet lægge til ved Pladsen lige Øst for Broen. Transport ad Fjordvejen har sikkert ikke været uden Betydning for Byen. Fragt af tunge Ting foregik langt lettest ad Vandvejen. Til Lands kunde kun meget smaa Læs køres. Fra Middelalderen var vel Gaasegyde, der inde fra Byen bugtede sig ud i det grønne, den mest

Interior fra Arbejdernes Forsamlingbygning.

kendte. Dens Navn fortæller da, at her som andet Steds var Gaaseholdet stort, saa stort, at Gæs har sat Præg paa Gadelivet visse Steder, saa vel som Kvæg, Svin og Hunde har gjort det. Var end Haandværk og Handel vigtig i Byen, saa var dog Landbrug sikkert i Hobro som i andre Stæder endnu vigtigere. Den Jord, der var Basis for Landbruget, var Østermarken. Borgerne havde ikke Vestermarken før 1542. Lige Syd for Byen laa Kodam, hin „liden Dam hvorudi Quægit vandis, naar det drifvis ud og ind af Byen“, som Resen oplyser. En meget stor Del af Aaret er Kreaturer daglig drevet gennem Byen til og fra Staldene, hvilket satte sit Spor baade i Gadens Udseende og Lugt. Svin har snasket hid og did i Gaden, søgende sig Næring i Affaldet der, konkurrerende med halvtamme Hunde. Gæs har snadret i Gadens Pløre efter Kærner, naar Torvetid var til Ende.

I Hobro ragede ikke mange Bygninger op over de

Udsigt fra Øls Bakker.

almindelige Bindingsværks-huse. I Middelalderen har antagelig kun Kirken gjort det, og den var ikke saa imponerende som mange andre Købstadskirker. Den skildres hos Pontoppidan som „ikkun liden, men indvendig zirlig“. De „Zirligheder“ den roses for, var dog ikke middelalderlige, men dens Ydre og Størrelse har nok været som da. Fra hvilken Tid den var, blev ikke konstateret, før den nedreves ca. 1850. Sagnet om, at 12 Mænd i Kirketerp nedrev

deres Kirke i Kirkedal og flyttede den til Hobro i Forstaaelse med Ho i Hostrup, er næppe paalideligt, men vel fremkommet som Forklaring paa, at der i Kirkedal findes nogle Rester af en gammel Kirke. At de begge var fra Middelalderen er uden al Tvivl.

De sidste middelalderlige Konger søgte at fremhjelpe den danske Borgerstand, delvis paa Hanseaternes Bekostning og ikke uden Held. Hobro har dog næppe haft Fremgang i de Tider. Den opdukkende Konkurrent Mariager har taget en Part af den Indtægt, Egnen kunde bringe til Byfolks Lommer. Og da en langvarig og solid Prisstigning begyndte noget efter 1500, har Mariager ligeledes faaet en Del Indkomster, der ellers vilde være tilfaldet Hobro, saaledes at den By ikke fik det ud af det gode 16. Aarhundrede, som den kunde have faaet, saa meget mere som Krige og især Ildebrande bidrog til at holde Byen nede. Grevens Fejde var skadelig for den, og den nordiske Syvaarskrig førte forøgede Skatter med sig. Værst har dog sikkert Ildebrandene været. Selv om Regeringen allerede før 1500 begyndte at udstede Forbud mod Straatage i Købstæderne og fortsatte dermed i lange Tider, var Hobro baade da og til efter 1800 fyldt med straatækte Bygninger. Derved blev næsten enhver Ildebrand af stort Omfang.

Regeringerne i det 16. og 17. Aarhundrede søgte at gavne Hobro, bl. a. ved at henlægge Markeder dertil andet Steds fra, saaledes Glenstrup Marked 1552, „paa det at Hobro Kiøbsted kunde des ydermere bygges, forbedres og ved Magt holdes“, og de for Slagsmaal og Drab berygtede Dalmarkeder i Testrup foreløbigt 1561 og endelig 1674. Christian III stadfæstede 1537 Hobroborgeres Ret til at „nyde og bruge“ Byens Mark som forhen. Han skænkede 1542 Byens Borgmester og Raad Tvingstrupgaard, en Bondgaard, som var forbrudt til Kronen. Dens Jord blev nu til Hobro Vestermark, mens den gamle Bymark blev kaldt Østermarken. Kronen lod 1574 Byen faa Broen med Indtægterne af den. I 1590 bortforpagtedes Halvdelen af den, og 1608 fik Chr. Kiølsen i Rold den i Fæste paa Livstid, mod at han skulde genopbygge den fra ny, da den var meget forfalden. Byens Skomagere fik 1594 kongelig Tilladelse til at forhandle deres Sko paa Markederne i Vendsyssel og Han Herred. Disse og flere andre Bestemmelser synes dog ikke at have virket tilstrækkelig efter deres Hensigt. Christian IV maatte i 1603 eftergive Hobro Halvdelen af Restancerne for Bøsseskyttehold. Broen havde Byen ikke haft Raad til at holde i Orden, og da Kirketaarnet 1616 styrtede ned under en Storm, var der heller ikke Raad til at faa det genopbygget, saa Kronens Kirker i Hald Herred fik Befaling til at yde Bidrag dertil. Byen regnedes for en af de fattigste og ringeste i Jylland.

Ifølge Taksering af 1600 var Antallet af vaabenføre Mænd i Hobro kun 49, det laveste Tal nogen jydsk Købstad præsterede. Højest stod Aalborg med 512, Aarhus som Nr. 3 med 315. Størrelsen af de overordentlige Skatter, der udrededes af Købstæderne i Anledning af den nordiske Syvaarskrig, fortæller ogsaa om Hobro, at den var forholdsvis meget lille. Aarhus maatte i den Anledning ud med over 10 Gange saa meget. Det 17. Aarhundrede blev en Ulykkens Tid for Hobro. Brande og Fjender hærgede haardt. Mellem 1614 og 1619 var ikke mindre end fire store Brande i Byen. De brandlidte maatte indrømmes 3 Aars Skattefrihed. Da Christian IV var kommet med i Trediveaarskrigen, besatte kejserlige Tropper under Wallenstein Jylland 1627—29 og behandlede Hobro som andre Byer med Skatteudskrivning og Varekonfiskation, med Plyndring og Drab og al Landsens Ulykker. Og da Torstensson kom med sine svenske Soldater, der var forraaede ved mange Aars Krige, fik Byen atter et Knæk, netop som den var ved at komme sig efter de kejserliges Besøg. Efter Troppernes Forsvinden gik kun godt en halv Snes Aar, inden Karl Gustavs Tropper kom, og efter dem kom vore Hjælpere, Brandenborgere og Polakker, der plyndrede værre end Fjenderne. Slemst gik det atter ud over Hobro.

Belært af Erfaring fra Fjendebesøg i de foregaaende Krige tog en Borger i Byen Stads Pengekasse med sig til en lille Sø i Kirkedal, og sænkede den der med det betydelige Indhold, da Svenskerne nærmede sig. Men saa snart de var kommet, fik de fat paa Manden og slæbte ham til Kirkedal for at tvinge ham til at vise dem Skatten i Søen. De havde allerede faaet ham anbragt i Baaden og stødt fra Bredden, men da sprang han i Land og undrendte, mens Fjenderne fyrede efter ham. Saaledes lyder en Histori om den Sag.

Fik Svenskerne end ikke fat paa de dejlige Penge, var de dog aabenbart dygtige til at opspore den Slags. Byen fik det at føle, Krigens Følge blev Armod. Aaret efter Fredslutningen 1660 takseredes Ejendomme og Jorder i Hobro til ialt kun 9827 slette Daler. Senere bemærkedes om Byen, at den „i den da næst forledne Svenske Krig var bleven meget ruineret“. Om det saa var Skoven ved Byen var den bleven ødelagt i samme Krig, og da Krigsulykkerne var ovre, blev Tiderne nedadgaaende. Byen var gaaet tilbage. „Fattig og liden“ rummede den 1672 kun 343 Indbyggere, der mest levede af Agerbrug og Fiskeri. Fremtiden gemte endnu en Ulykke til den inden Aarhundredets Udgang. Den røde Hane skulde gale over den en Junidag i 1690 med det Resultat, at Halvdelen af Byen gik op i Luer, „alt hvad der var oven for Kirketrappen“ brændte.

Arm og ringe stod da Hobro ved Overgangen til det 18. Aarhundrede. Folk gik og ventede bedre Tider, men blev foreløbig skuffet, selv om store Ulykker for en Tid udeblev. Store Skatter og stærkt Prisfald gjorde Tiderne saa elendige, at Jordværdien blev Nul, og kun Bygninger og Redskaber og den Slags kostede noget. Omkring 1740 begyndte det vel at lysne, Priserne begyndte saa smaat at stige, og Fjender saa man ingen af i hele Aar-

Bramslev Bakker med Udsigt over Fjorden.

Udsigt mellem Granerne fra Øls Bakker.

hundredet. Men 1746 og de følgende Aar rasede Kvægpæsten og slog de fleste af Jyllands Kreaturer ihjel til frygtelig Skade for de mange Borgere, der levede af Landbrug, og derved ogsaa slem for de øvrige. Pesten bredte sig let, hvor Staldene laa saa tæt sammen som naturligt i en Købstad, og desuden gik Kreaturerne sammen paa Bymarken, hvor de bevogtedes af Byhyrden, hvis Hus, Hyrdehuset, indtil 1812 sammen med Konsumtionsboden var de eneste Huse ved den nuværende

Markedsplads. I Løbet af faa Aar ebbede Pesten ud, og Prisstigningen viste sig langvarig og stærk. Byen begyndte at komme sig. I 1767 havde den omkring 450 Indbyggere, der boede i 72 Gaarde og Huse, 1801 var der 488 Mennesker, 10 Aar senere var der ca. 500 fordelt i 90 Ejendomme. Fremgangen vilde vel have været stærkere, om ikke Varetransporter ad Søvejen havde skullet fortolde i Hadsund eller Mariager. De to Pladser skiftedes til at holde Toldsted. Fra gammel Tid var Transporter til Viborg undertiden gaaet via Hobro. Trods Told paa Varene og Konkurrence fra Mariager var Havnen blevet ved at være af Betydning. Træ synes stadig at være udlosset, muligvis fra Pramme, ved det gamle Pæleværk nær ved Broen og ved Wassards ny Pæleværk lidt længere henne bag Adelgades Gaarde i den gamle Bys Kant. Tømmerpladser fandtes ved disse Punkter. Et grundmuret Magasin til Korn var bygget længere ude, tæt ved Blaakilde Mølle. Skibsgyden var der 1768, der laa kun faa Huse i den, men dog var den maaske dengang et Par Hundrede Aar, fra den Tid, da Nederlændernes store Kornopkøb i Danmark florerede. Hjemmehørende i Hobro var i 1768 fem Skibe, „som gaae mest til Norge med Korn og fede Varer og henter igen Trælast, undertiden og paa Kiøbenhavn med samme Slags Varer“, Skibene „kan komme paa tre Bøsseskud nær Byen“, siges der den Gang om Landingsforholdene ved Hobro. Magasinets Plads har da været bestemt dels af Fjorddybden og dels af Blaakilde Mølle.

Den daglige Omsætning i Byen har ikke været stor. Næsten kun Nødvendighedsartikler var til at faa og det endda ikke alle. Slig Luksus som en Manufakturhandel fandtes ikke i Hobro, „om det saa var et Bomuldsnøgle var det ikke til at opdrive i Byen“, man maatte til Randers efter den Slags. Først fra 1819 var der en fast Kramvarebutik i Hobro, den første rigtige Manufakturhandel kom ikke før 1823. Indtil da var de store Markeder af særlig stor Betydning i Hobro, og de var stadig meget vigtige i hen ved 100 Aar derefter.

Bymarken gik mod Syd over i en stor Hedestrækning, der hørte Byen til, og hvorfra en Del Brændsel skaffedes. „Neden for Plantagen naar man følger Vejen vestenom“ var Rakkerbakken. Mens Byens Bødler var kommunale Bestillingsmænd, var en Del af det gamle Bøddelarbejde efterhaanden blevet Rakkerhaandtering. I Rakkerbakken ved Hobro nedgravede Rakkerne Skeletter af de Heste, hvis Huder de solgte i Staden. Døde Heste og Hunde, Sod og visse andre Ting var det Rakkerens Arbejde at faa ud af Byen. Paa

en øde og afsides Vej ved Bakken laa Rakkerens Bolig omgærdet af et Hegn af stinkende Hestebeen. Der gjaldt det at holde sig paa Afstand for ikke at blive „uærlig“. En bestemt Have, hørende til et Hus i „Gammel Baggers“, Bakkerstræde, bevarede langt op i det 19. Aarhundrede det mærkelige Hegn fra Rakkerens Dage.

Hulvejen til Rebild Bakker

I det kongelige Bibliotek findes et Billede af Hobro omkring 1800. Der syner den gamle Kirke vidt og bredt over Byen, der stadig mest bestod af enetages, straa-

tækte Huse. Nær ved Broen, der hver Aften blev lukket med en Bom, laa dog et stort, anseligt Hus tilhørende Købmand Peder Due, en Tid en meget rig Mand med tre Skibe i Fart, indtil Englænderne tog de to i Krigen. Og nær Gadens anden Ende laa en stor gammel Købmandsgaard med et Forhus paa 14 Fag i Ege og Fyr Bindingsværk med murede Vægge, Tegltag og med Kvist i 3 Fag, hvortil kom flere Sidehuse, Tværhus og Udbygning. I 1811 blev den af Andreas Brendstrup solgt til Købmand Peder Grøn. Den Slags Gaarde laa som Vidnesbyrd om, at der kunde tjenes gode Penge i Hobro. De fleste Huse var dog gammeldags, og kun ganske enkelte havde Tegltag, nogle kun paa den ene Side, Gadesiden. En engelsk Fange, der 1808 passerede Hobro, kaldte den senere en „lille Landsby, der med Urette kaldes en Købstad“. Det stemmer med Professor Engelstofts Indtryk 1805, „Byen er ussel og har kun een smuk Gaard, der tilhører Købmand Due“, skrev han i sin Dagbog. Brolægningen var indtil 1811 saa elendig, at den „næppe var til at gaa paa end sige køre paa“. Det Aar blev den lagt om.

Krigen med England og vort Pengevæsens Forfald generede mange. Indkvarteringen af Spanioler 1808 følte som en Byrde i Hobro, og flere var bange for de fremmede Soldater, der meget tit gestikulerede saa ivrigt, at man mente at kunde vente det værste. Der var ikke en Mand i Byen, der kunde tale med dem, men til alt Held var Apoteker Roses Frue i Stand til at tale fransk med deres Officerer og blev derved saare nyttig for Borgerne. Det var rart at slippe fri for Spaniolerne, selv om det var ærgeligt, de svigtede os ved at drage bort. Overraskelser var man dog vant til. Tiderne var usikre. Den 19. August 1812 kom en fæl Forskrækkelse, der gik Ild i Byen, 26 Ejendomme eller 70 Bygninger og 2 Mennesker brændte. Mange forarmedes derved, Vurderingssummerne var i Prisstigningstiden bleven alt for lave. Folk hjalp vel hinanden, og Hjælp udefra sendtes. Endda var det meget galt. Nye Bygninger begyndte dog at rejse sig inden Aarets Udgang. Men det var Krigstid og Dyrtid, og Vinteren blev haard, Kulden knugede Byen Januar igennem, Fjorden var tillagt. Den 2. Februar mente Folk at kunne spore Vejrforandring og glædede sig dertil. Mellem 6 og 7 om Aftenen, da Lysene tændtes i Stuerne rundt i Byen, og Gæster just var ankommet til Selskab hos Købmand Due, gik Købmand Jens Michelsens unge, ny Barnepige Anne Cattrine til Brændeskuret og satte Ild paa i Fortvivlelse over en Forseelse. Snart stod flere Ejendomme i Luer Nord for Kirken, og Byen kom paa Benene. Alle vidste, hvad det gjaldt og tog med Iver fat paa

Skovpavillonen.

Lønninger er steget til mere end tidobbelt imod, hvad det var forhen, saa længe vi havde den gyldne Fred. — Guds og Kongens Naade er alene i Stand til at redde Hobro fra total Undergang“, staar der i en Kommissionsprotokol fra de Tider. Da strømmede Gaver ind fra hele Landet, næppe en Egn eller By undlod at hjælpe. Og Hobro kom paa Fode igen. De ny Huse fik allesammen Tegtag som forlangt af Øvrigheden. De fleste var af Bindingsværk, og enkelte af dem staar endnu. Adelgade 73 med en Sidelænge, der har Svalegang, er en af de faa Bygninger fra endnu tidligere Tid, det 18. Aarhundrede (Se S. 99).

I Arresten sad den stakkels Anne Cattrine, Genstand for nogles Vrede og andres Medlidenhed. Hun dømtes til Døden, og en Dag i Marts 1814 førtes hun i Optog gennem Byen til „den brune Bakke“, hvor hun halshuggedes, og hendes Lig derpaa brændtes. Dragoner fra Randers holdt Orden paa Publikum, og et Par Vagabonder havde man faaet til at paatage sig Rakkertjenesten at tage hendes Lig fra Blokken og lægge det paa Baalet. Den brune Bakke var dengang lyngklædt. Den ligger ved Vester-Bakker.

Mens Hobro genrejstes, var det daarlige Tider. Krigen fik vel Ende 1814, men dens Følger prægede en lang Efterkrigstid med mange Fallitter og megen Fattigdom. Først fra ca. 1830 begyndte Opgang at vise sig, i 1840'erne var den tydelig og stærk. Nye Virksomheder oprettedes i Hobro og blev store; initiativrige Mænd havde Heldet med sig, da Tiderne stadig bar med. Havneforholdene bedredes betydeligt fra 1834, Bytolden forsvandt 1851, Næringsfriheden virkede fra 1857, og Jernbanen aabnedes 1869. Af Købstæderne steg Hobro forholdsvis stærkest i Indbyggertal 1845—60, nemlig fra 930 til 1909. Det var dog ikke lutter Idyl og Foretagsomhed. Uro var der i Byen ved Krigsudbruddet 1848, da Rygtet fortalte, at Slaverne var sluppet ud af Rendsborg Fængsel og drog hærgende og plyndrende gennem Jylland. Vel vidste Rygtet sig snart urigtigt, men der blev Grund nok til Ængstelse endda. Ingen kunde vide, at Wrangels tyske Tropper kun skulde

Redningsarbejdet. Men inden Branden var bremset, var over 100 Bygninger brændt, Ulykken var værre end sidst. I den strenge Vinter stod mange uden Tag over Hovedet og berøvet deres Ejendele, lige efter at Staten var gaaet bankerot, og medens Pengene faldt stærkt i Værdi. Som Sagerne stod, var det en Ulykke saa stor, at Byen ikke selv kunde bære den. „Byens Elendighed er stor, og de brandlidte gruer for at faa ny Bygninger opført igen; thi alle Bygningsmaterialier, Haandværksfolks Kost og

Amerikahusene.

naa til Aarhus. I 1849 saa det ogsaa spændende ud, mens Olaf Rye søgte at holde Tyskerne i Skak i Aarhussegnen. Begge Gange slap Hobro for at se Fjender. En anden Fare var den store økonomiske Krise 1857. Men den blev kortvarig og følte ikke meget stærkt i Hobro. Værre blev Krigen 1864.

Da Dybbøl var faldet den 18. April besatte Tyskerne Jylland lige til Limfjorden. Fredag den 29. kunde de ventes til Hobro. Lidt over Middag drog de danske Dragoner bort, og inden en halv Time efter kom prøjsiske Husarer i røde Frakker sprængende baade fra Syd og fra Nord med dragne Sabler og spændte Karabiner og for rundt i Gaderne for at se, om alle de danske Soldater var væk. To Timer efter var Byen overfyldt med Fjender af alle Vaabenarter. Røde Husarer, blaa Dragoner, pikkelhueprydede Infanterister og Kyradsler med forgyldte Hjælme var alle

Gennem Hulvejen i Østerskoven.

Vegne at se. Men Glæde over Synet var ikke til at spore. Borgerne stod straks over for store Forlangender. Masser af Varer skulde tilvejebringes „hvilke Rekvisitioner man indgik paa at levere, idet man haabede derved at forebygge anden Ulempe“. Men Haabet slog fejl. Nye Krav blev stillet om større Leverancer den følgende Dag, saa store, at Byen ikke kunde præstere dem, men om Natten maatte sende Bud til Landsbyerne om flere Læs, der ved Sognefogedernes Hjælp leveredes efter Byfogedens Henstilling. Der oprettedes et Magasin i Byen, og det skulde daglig fyldes. Derpaa forlangte Prøjserne 18,000 Thaler à 267 Øre, og da Byraadet nægtede at skaffe Pengene, toges Gidsler blandt Borgerne. Tirsdag den 3. Maj førtes Købmændene Brasch, Bie, Morell og Friis samt Boghandler Kehlet mod Syd under stærk militær Bevogtning. De løslodes vel i Aarhus, men var stadig truet paa Frihed og Ejendom. Købmand Brasch havde i et Pakhus ved Havnen Korn og Sprit for 16,000 Daler. Tyskerne beslagde det. Til hans Held kom da Vaabentilstand, inden Varerne var borte, saa han fik dem igen. Hele Krigen igennem var der Soldater i Hobro, det meste af Tiden ca. 10,000 i Byen og de nærmeste Sogne, sidst i Juni ca. 20,000 Mand, da der var stor Gennemmarch mod Nord. Stadig skulde de Soldater forsynes. Det var frygtelig dyrt, og alle Vegne fyldte de op, i Hjemmene og i offentlige Bygninger. Kirken, Skolen, Teaterlokalet og Fattighuset benyttedes som Lazaretter.

Vejen til Apotekerens Plantage.

Og paa Grund af de urolige Tider gik Indtægterne ned. Paa de vigtigste Varer kom Udførelsesforbud, ikke engang til det øvrige Land maatte de føres. Priserne faldt, Markederne blev smaa, Omsætningen ringe. Selv om de tyske Soldater gennemgaaende var ordentlig, forefaldt dog jævnlig Rapserier og andre ubehagelige Ting. Grundlovsfesten blev holdt i Kirken, Flagning var forbudt, i alle Henseender var lagt et Tryk paa Befolkningen. Ærgrelse og Udgift var der rigeligt af, Uro og Tummel hele den Sommer. Hobro var Nøglen til Himmerland. Aadale Øst for Viborg, Tjele Langsø og Fjorden var af militær Betydning, derfor maatte Hobro og nærmeste Egn saa godt besættes. Faa Byer maatte taale saa meget som den. Men haarde Tider faar ogsaa en Ende. Og en Dag i November var Tyskerne væk efter Freden i Wien

den 30. Oktober. Det var en Lettelse at være dem kvit. — Efter Krigstidens Ophør gik det snart atter roligt fremad i Hobro. De politiske Kampe, der senere satte Skel saa mange Steder, var ret afdæmpede der. Kun eet Blad udkom i Byen, Højrebladet „Hobro Avis“. I 1892 faldt kun 22 Venstrestemmer i Hobro. Fra 1898 blev Avisen til et Venstreblad, et Omsving begyndte at ske. Det fortsatte Industriopsving gav Byen stærk Tilvækst af Arbejdere og dermed Socialdemokrater, der siden 1925 har haft Flertal i Kommunalbestyrelsen. I 1921 var der 3871 Indbyggere, og da var Forstaden Hostruphuse tilmed blevet stor, saa da den samme Aar indlemmedes i Hobro Kommune, viste det samlede Indbyggertal sig at være 5650. Det steg til 6425 i 1930. Stadig er der Stigning.

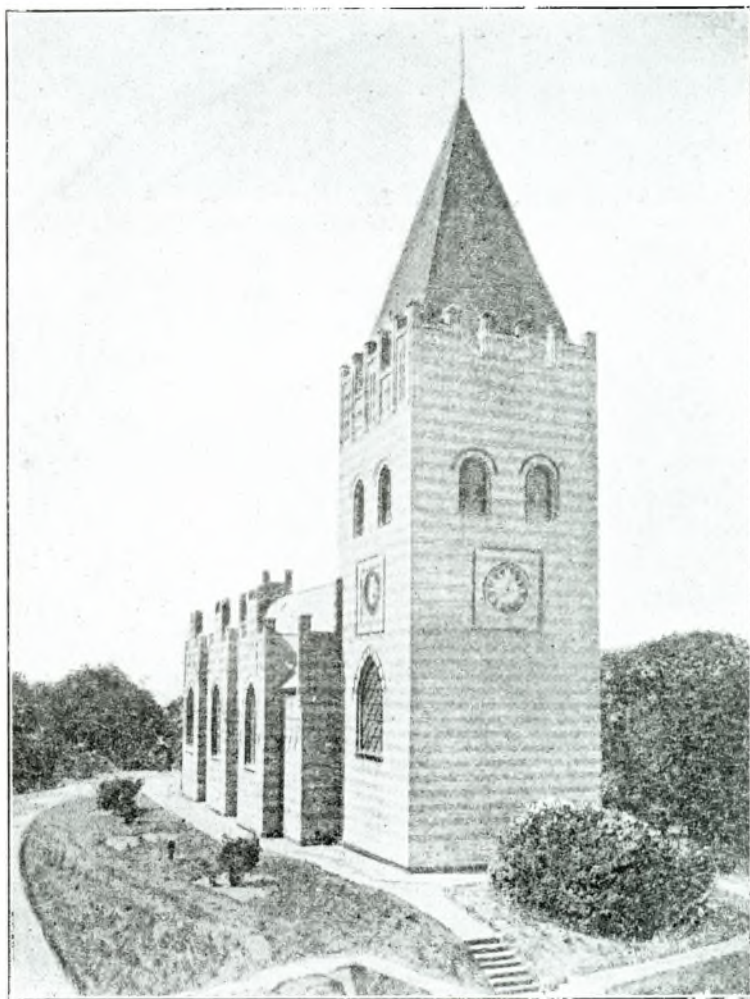
ANTON KRISTENSEN, Borgmester, er født den 31. Marts 1867 i Hobro som Son af Brolægger Kr. Jensen og Hustru Louise, født Bollesen Rosenkilde. Gift 1894 med Anna Katrine Kristensen. Uddannet som Brolægger, Elev paa Befalingsmandsskolen paa Kronborg, Kontorbestyrer paa Arbejdsløsheds-kassen 1921—29, Medlem af Skatteraadet 1924 og af Bestyrelsen for A, S Hobro Møbelfabrik 1926, Formand for Kasse- og Regnskabsudvalget, Havneudvalget, Bevillingsnævnet, Sygehusdirektionen, Valgbestyrelsen, Bygningskommissionen og Svendeprøvekommissionen. Medlem af Byraadet 1906—17, paany 1921, siden 1925 Borgmester i Hobro.

A. KRISTENSEN,
Borgmester.

MEDLEMMER AF HOBRO BYRAAD er: Borgmester A. Kristensen, Maskinfabrikant H. C. Morell Jørgensen, Ekspe-dient A. Gundersen, Ingeniør cand. polyt. Hans Brems, Arbejds-mand Henry Jensen, Grosserer Johs. Wulff, Arbejdsmand M. N. Lynnerup, Skræd-dermester J. C. Madsen, Mejeribestyrer Jacob Larsen, Købmand Holger Moltzen, Skrædder Jacob Jacobsen, Fabriksinspektør cand. polyt. E. Hove og Tømrer Jacob Nielsen.

HOBRO KIRKE skal efter Kyndiges Udtalelser være den sjældneste af de Kirker, som er bygget i vort Land i det sidste Aarhundrede. Den opførtes i Aarene 1850—52. Dens Bygmester var Arkitekt Gottlieb Bindsbøll, en af vore be tydeligste Arkitekter, Fader til den ogsaa dygtige Arki-tekt Th. Bindsbøll. Han blev født i Ledøje Præstegaar Hovedstadens Nærhed den 5. September 1800. Faderen var Præsten Jens Bindsbøll. Mest kendt af G. Bindsbølls Værker er Thorvaldsens Mu-seum. Det blev hans Hoved-værk. Kun en Kirke har han bygget, og det er Hobro Kirke. Den er bygget i go-tisk Stil, hvis Hovedsærken-de er Spidsbuen i Modsæt-ning til den romanske Stil med Rundbuen. Med Hen-syn til Kirkens Bygningsstil har denne som i andre Lan-de ogsaa i Danmark gen-nemgaaet forskellige histo-riske Tider, hver med sin

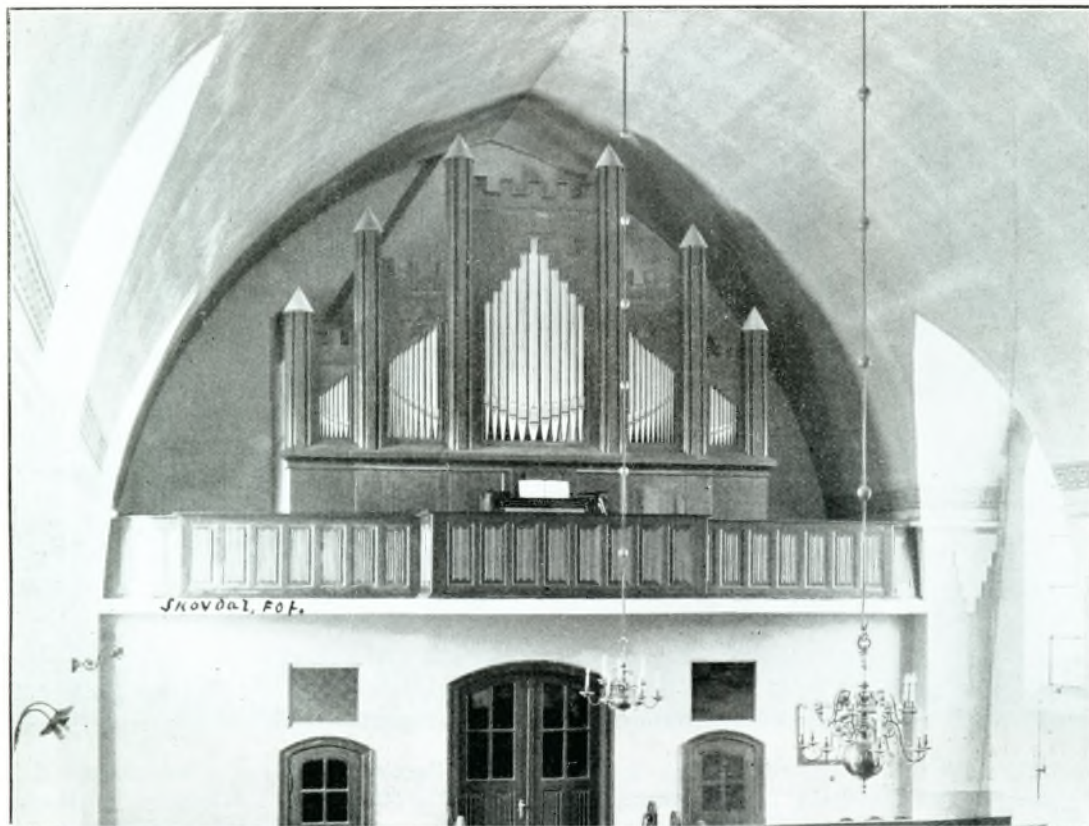

Hobro Kirke.

særlige Stil for de nybyggede Kirker, lige fra den romanske Stil til Renæssancestil, hvilken sidste dog mest paa virkede Kirkernes indre Skikkelse, hvor den som i det øvrige Europa peger paa et Forfald i den saakaldte Barokstil henimod Slutningen af det 17. Aarhundrede. De fleste Kirker i Danmark er bygget i romansk Stil. Med Hensyn til Kirkebygningernes historiske Tider hører Hobro Kirke til Nutiden, og der er med Rette sagt om Nutidens Bygningskunst, at den er udvælgende, den laaner sine Former fra Fortidens Rigdom. Den har ikke frembragt noget, som er Udtryk for en selvstændig Stil. Bindsbøll valgte den gotiske Stil. Man kopierede forskellige Stilarter.

Det ejendommeligste ved Hobro Kirke, som særlig fanger Øjet, er de sribede Mure. Bindsbølls Levnedstegner Vilhelm Wanscher gør opmærksom paa, at han var under Paa-virkning af den engelske Bygningskunst. Hvad man end mener om denne Kirkes Ydre, er sikkert de fleste enige om, at den ligger som et skønt og værdigt Minde om en af vore betydeligste Arkitekter og Vidnesbyrd om arkitektonisk Kunst og Snille.

Hobro Kirke byggedes i Aarene 1850—52. Dens Forgænger laa paa den samme Plads. Det var en lille og simpel Kirke, en massiv grundmuret Bygning med Tegltag og Taarn paa vestre Ende. Den ejedes af Menigheden og vedligeholdtes tildels af dens Tiende, som gaves til denne af Byens Markejere paa den Tid, samt Afgifter af Kirkens Jorder, saavel som Indtægt af Gravsteder og Klokkeringning. Da denne Kirke var daarlig bygget, fordrede den mange Restaureringer. Desværre brændte ved den store IIsvaade, som hærgede Byen den 19. August 1812, Kirkens Regnskab fra 1690 til 1812. Ilden opkom i Sognepræst N. Chr. Spurs Fravær ved Siden af Præsteboligen og lagde denne i Aske med alle Bøger og Dokumenter. Paa Grund af den gamle Kirkes Skrøbelighed kom det dertil, at man mente det nødvendigt at nedbryde Kirken og bygge en ny. Man begyndte i 1846 at forhandle i Kirkeinspektionen om, hvad der var at gøre med Hensyn til Kirkens Restaurering. Der blev forhandlet med Sagkyndige om Sagen. I November dette Aar samledes Kirkeinspektionen med Kommunalbestyrelsen paa Hobro Raadstue for i Følge Skrivelse fra Stiftsøvrigheden at tage under Overvejelse og afgive Erklæring om, hvilken Plan, der efter de af Bygningsinspektør Friis indkomne Indlæg og Tegninger til Kirkens Istandsættelse der vilde være at følge, om denne skulde ske uden eller i Forbindelse med Kirkens Udvidelse. Man mente, at Kirken burde udvides, saa at den i Stedet for at rumme 170 Mennesker kunde komme til at rumme 250. Forhandlingerne fortsattes i 1847. Og man ansaa det for rigtigst at begynde med Kirketaarnets Istandsættelse, da det var saa brøstfældigt, at det var forbundet med Fare at ringe med Klokkerne. Der var indgaaet til det kongelige Kancelli (svarende til det nuværende Kirkeministerium) et Andragende om, at en Arkitekt skulde undersøge Forholdene ved Kirken, og det blev nævnte Friis, som gav Tegninger til Kirkens Istandsættelse. Imidlertid blev det erkendt, at Taarnet ikke kunde istandsættes. Der holdtes et Møde i August 1847 paa Byens Raadstue, foranstaltet af Stiftsøvrigheden, hvor Byens Borgere var samlet for at overveje Sagen, der var kommet ind i et nyt Spor derved, at Kirkeinspektionen var kommet ind paa Tanken om, at der skulde bygges en ny Kirke. Her vedtoges det at indkomme med en allerunderdanigst Ansøgning til hans Majestæt Kongen, hvori de nærmere vilde ytre sig om de gunstige Vilkaar, paa hvilke de haabede, at Bygningssummen maatte blive Kommunen tilstaaet, idet de tillidsfuldt forventede, at hans Majestæt i en saa vigtig og væsentlig Sag, saavel for de nærværende som de tilkommende Generationer, vilde forunde denne Købstad samme Naade, som ved lignende Lejligheder er bleven andre Kommuner forundt. Det skete ogsaa, at Kong Frederik VI kom Ansøgningen i Møde, idet han skænkede en Gave paa 3200 Rdl. I Aarene 1850—52 byggedes Kirken. Der var tilstaaet Kommunen et Laan paa 18,000 Rdl. at forrente og afdrage i 53 Aar. Provstesyndets Udtalelser ved Synet i 1852 har følgende Ordlyd: „Opførelsen af den nye Kirke er endnu ikke fuldendt“.

Det nye Orgel fra 1929.

men ved Synet 1853 lyder det: „Siden sidste officielle Syn er denne Kirkebygning fuldført“. I Aaret 1870 blev der gjort indledende Skridt til en Restaurering af Kirken, der er beliggende paa en Bakke ved Adelgade, og som før nævnt opført 1850—52, bestaar af et Skib og et Kor mod Øst, over hvilket et Taarn med pyramideformet Spir. Skibet har Kangavl med Murtinde, mod Vest-, Nord- og Sydsiden er der tre lignende, mindre Gavle, i hvilke de store spidsbuede Vinduer sidder. Kirken har Skiffertag, Skibet en lidt tilspidset Tøndehvælving af Træ, Koret Kuppelhvælving af Mursten. Den vestlige Ende af Skibet optages af en lille Forhal, og ligeledes som før nævnt foretoges der en Hovedreparation 1870 samt 1889, ved hvilken sidste Lejlighed Hvælvingerne dekoreredes paa ny. Altertavlen, fra den gamle Kirke, er skænket 1699 af Byfoged Laur. Skipper og Hustru Mette Lauridsdatter Skaarup, hvilken sidste tillige med sin anden Mand Math. Pedersen Hamborg lod den male og stafere 1703, den er i Barokstil med en Del udskaarne Figurer. Prædikestolen, ligeledes i Barokstil med udskaarne Figurer og fra den gamle Kirke, er skænket af Laurits Sørensen og Hustru Maren Lauridsdatter Skaarup, Hobro. Den gamle Granitdøbefont blev i 1931 opstillet paa en Granitsokkel. Broncestagerne er skænkede 1604 af Niels Lauridsen og Ane Eskildsdatter. Broncelysekronerne skænkedes henholdsvis i 1699 af ovennævnte Mette Skaarup og 1765 af Morten Kirketerp. I 1929 fik Kirken et nyt Orgel, bygget af A. C. Zachariasen. Aarhus. Orglet, der baade i klanglig, teknisk og æstetisk Henseende er en Pryd for Kirken, kostede ialt 25,000 Kr., som blev skaffet tilveje ved en Række Kirkekoncerter i Aarene 1920—28, samt ved en Indsamling i Menigheden, ved hvilken Enkefru Birgitte Bindlev, Hobro, skænkede Hovedsummen (8000 Kr.). I 1930—31 blev der foretaget en stor Restaurering af Kirken, da der paa Finansloven

C. BRUUN,
Kirkevæрге.

O. HØJSGAARG,
res. Kapellan.

AAGE DYRHOLM,
Organist.

J. P. RASMUSSEN,
Kordegn.

blev bevilget 40,000 Kr. Der blev indlagt Centralvarme samt indsat nye Jernvinduer med Blyindfatning og antikt Glas i mange Farver, som giver et herligt Skær, naar Lyset brydes i de mangefarvede Ruder.

CARL BRUUN, Rentier, Kirkevæрге, er født den 3. Oktober 1858 i Skellerup som Søn af Husmand N. Andersen og Hustru. Muremester i Hobro indtil 1904, Hotelejer i Hadsund fra 1904 - 18. Siden 1927 Kirkevæрге for Hobro Kirke.

ORLA HØJSGAARD, Pastor, er født den 27. November 1905 i Faaborg som Søn af Forvalter M. J. Højsgaard og Hustru Bodil Sophie født Jensen. Studentereksamen fra Efterslægtsens Skole 1925, cand. theol. 1932, ansat som residerende Kapellan ved Hobro Kirke siden 1932.

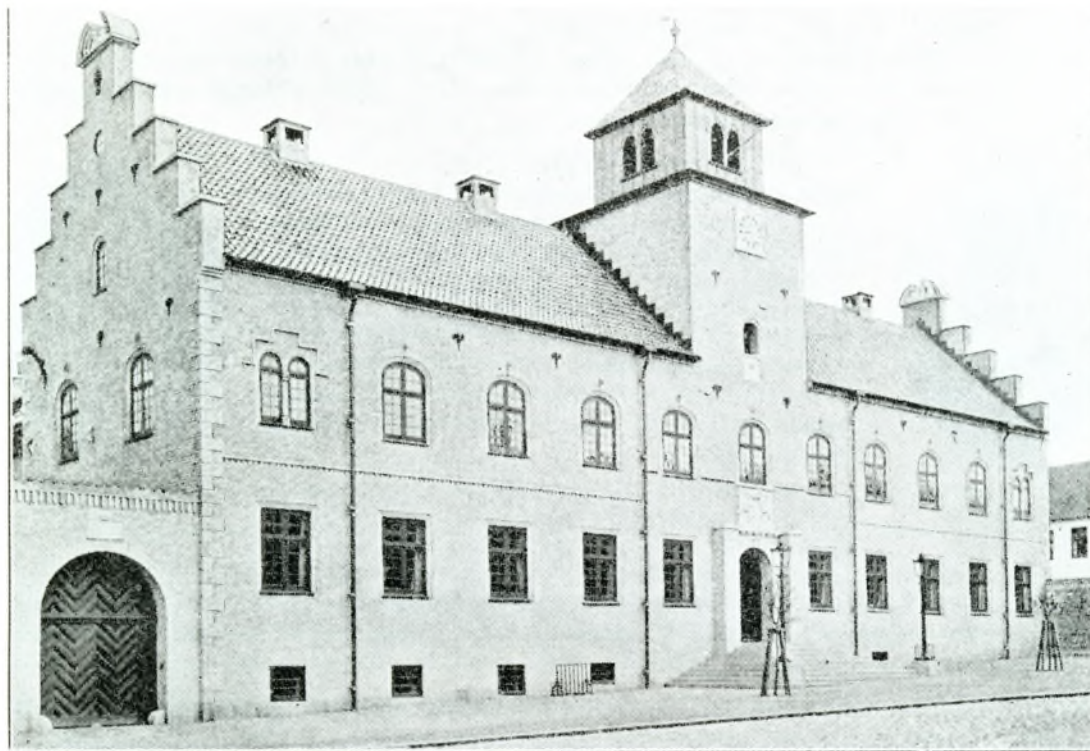
AAGE DYRHOLM, Organist, er født den 4. Juli 1894 i Karnisholt Skole som Søn af Lærer J. R. Dyrholm og Hustru Christiane, født Sørensen. Gift med Kirstine Maris Pagter. Dimitteret fra Ranum Seminarium 1915, udvidet Organisteksamen i København 1916, Lærer og Organist i Vebbestrup 1918 - 20, siden 1920 ansat ved Hobro Købstads Skolevæsen og som Organist og Kantor ved Hobro Kirke, Kredsformand i Dansk Organist- og Kantorforening 1916-24, Dirigent for Hobro Mandskor siden 1921, har komponeret og udgivet en Del Melodier, særlig Børnesange.

JENS PETER RASMUSSEN, Kordegn, er født den 13. Marts 1868 i Baaring, Asperup Sogn, som Søn af Drejer Rasmus Hansen og Hustru Karen Marie, født Sørensen. Gift 1896 med Sigrid Dahl. Uddannet som Drejer 1886, Drejermester i Hobro 1895, Margarinefabrikant og Købmand i Hobro 1914 - 27, ansat som Kordegn ved Hobro Kirke siden 1922, Medlem af det første Menighedsraad i Hobro 1906, Formand for Hobro Ungdomssamfund under De danske Ungdomsforeninger.

HOBRO BYS RETS- OG POLITIETAT. Om Byens Raadstue fortælles i 1868, at den var opført af Lersten og tækket med Straa og saa daarlig og undergravet af Rotterne, at den var nær ved at falde sammen. Der maatte derfor opføres en ny Raadstue, som blev omtalt som mageløs smuk.

Byens nuværende Administrationsbygning, i Forbindelse med Elektricitetsværket, er opført 1912 efter Tegning af Arkitekt A. Jensen. Bygningen indeholder Borgmesterkontor, Kæmnerkontor m. m.

Ting- og Arresthuset i Adelgade er opført i 1920. Bygningen er opført i Fællesskab af Hobro Købstad, Aalborg, Viborg og Randers Amter efter Tegning af Arkitekt E. Packness. Det er i to Etager, og paa Midten er der et firkantet Taarn, der afsluttes med en smallere kvadratisk Overbygning med Pyramidetag, Husets Gavle er Trappegavle. Bygningen indeholder Retssal, Kontorer for Dommere og Politimester, Lokaler for det kommunale Politi og Statspolitiet, Forligskommissionen m. m. I Sidebygningen findes Arrestforvarerboligen samt 22 Arrestceller med Plads for 26 Arrestanter.

Ting- og Arresthuset.

J. P. ROSENMEYER, Dømmer, er født den 11. Oktober 1870 i Raarup som Son af Proprietær S. Rosenmeyer og Hustru Caroline, født Møller. Gift 1. Gang 1903 med Margrethe R. († 1907), gift 2. Gang 1909 med Edith Damsboe. Student 1889, cand. jur. 1896, By- og Herredsfuldmægtig i Ringkøbing 1896—98, Amtsfuldmægtig i Ribe 1898, tillige Amdsraadsskretær 1900, Byfoged i Nexø og Aakirkeby samt Herredsfoged i Bornholms Sønder Herred 1917, Dømmer i Nexø, Aakirkeby og Svaneke m. m., siden 1929 Dømmer i Hobro.

C. R. EGE, Politimester, er født den 16. April 1886 i Rønde som Son af Vejinspektør Jens P. Jensen og Hustru Frederikke, født Baurath. Gift 1926 med Anna Marie Thinggaard. Student 1905, cand. jur. 1911, Amtsfuldmægtig paa Færøerne 1912—18, kst. Sysselmand for Østersø 1918—19, Amtsfuldmægtig i Randers 1919—21, konstitueret Politimester i Hobro med omliggende Herreder 1921, kongelig Udnævnelse 1923.

WILLY LÜTKEMEYER, Politifuldmægtig, er født den 12. Februar 1899 i Klakring som Son af Teglværksejer A. Th. Lütkemeyer og Hustru Johanne Andrea, født Jensen. Gift 1927 med Ulla Fogh († 1932). Juridisk Embedseksamen 1924, Sagførerfuldmægtig i Terndrup 1924. Kasserer i Hobro Roklub, Kasserer i Forretningsudvalget for Ambulancesagen i Hobro, siden 1. Maj 1924 Politifuldmægtig i Hobro.

J. P. ROSENMEYER,
Dømmer.

C. R. EGE,
Politimester.

W. LÜTKEMEYER,
Politifuldmægtig.

C. J. NIELSEN,
Kriminalassistent.

CARL JENS PETER NIELSEN, Kriminalassistent, er født den 3. Juli 1871 i Draaby som Son af Skrædder A. Nielsen og Hustru Ida, født Jensen. Gift 1900 med Kirstine Jensen. Uddannet ved Landbruget. Ansat ved Politiet 1905, oversat til Statspolitiet i 1918, forflyttet til Hobro som Overbetjent i 1921, siden 1. Juli 1931 Kriminalassistent i Hobro.

E. R. MAARUP,
Overbetjent.

EDVARD RASMUSSEN MAARUP, Overbetjent, er født den 3. Februar 1879 i Auning som Søn af Træskomand R. R. Maarup og Hustru Ane Marie, født Pedersen. Gift 1904 med Ane Dorthea Jørgensen. Uddannet ved Landbrug, Opsynsmand ved Randers Forsørgelsesanstalt 1900—03, Portør paa Blegdams-hospitalet i København 1903, ved Københavns Kommunes Forsørgelsesvæsen 1903—05, Patruljebetjent i Hobro fra 1905—19, Politibetjent fra 1919—23, Førstebetjent fra 1923—30, siden 1. Januar 1920 Overbetjent og Stationsleder.

S. P. ANDERSEN,
Overbetjent.

SØREN PETER ANDERSEN, Overbetjent, er født den 5. Juni 1882 i Vissing som Søn af Bødker Kr. Andersen og Hustru Bodil Marie, født Sørensen.

Gift 1905 med Karen Emma Margrethe Vissing. Ansat som Reservebetjent i Randers 1. September 1909, fast ansat 1. September 1911, Landbetjent i Gjerlev-Onsild Herreder fra 1913—19, Kriminalbetjent i Hobro fra 1919—31, siden 1. Juli 1931 Overbetjent i Hobro. Tillidsmand for 9. Kriminalpolitiforening.

DET KOMMUNALE SKOLEVÆSEN bestaar af Grund- og Folkeskolen i Skolegade, Mellem- og Realskolen i Vestergade og Hostruphuse Folke- og Realskole.

Den 1. Maj 1931 var en Mærkedag for Skolevæsenet i Hobro, idet denne Dag var 25-Aars Dagen for fuldstændig Omordning af Byens Skolevæsen. Ved denne Omordning blev Friskolen og Betalingsskolen afløst af en gratis Grund- og Folkeskole for alle Børn i Kommunen, og Hobro private Realskole blev fra den Tid overtaget af Kommunen som kommunal Mellem- og Realskole. Fra 1906—25 har der ikke været nogen større Forskydning i Antallet af skolesøgende Børn, Tallene var i Grund- og Folkeskole: 491 og i Mellem- og Realskolen 121, i 1925 var det tilsvarende Antal 522 og 112.

Grund- og Folkeskolen i Hobro.

I 1921 indlemmedes Kvarteret med Hostruphuse Skole, og i denne Skole har der i de omtalte 25 Aar været stor Tilgang. Da dette Skoledistrikt i 1921 indlemmedes i Hobro Købstad skulde der dog være 15 Overgansaar.

I den af Undervisningsministeriet approberede Skoleplan af 1922 med Ændringer i 1924 hedder det: „Under Skolekommissionens Overtilsyn ledes Grund- og Folkeskolen samt Mellem- og Realskolen af en af Kongen udnævnt fælles Overlærer. Ligeledes ledes Hostruphuse Skole af en Overlærer, udnævnt af Kongen, Overlæreren ved Grund- og Folkeskolen er tillige Skoleinspektør for den gamle Bys Skolevæsen og for hele Byens Skolevæsen, naar Indlemmelsesperioden paa de 15 Aar er omme“.

Kort efter at Almenskoleloven af 24. April 1903 var vedtaget af Rigsdagen, opstod der i Hobro som i flere andre Byer en ret skarp Skolekamp, der strakte sig over 2—3 Aar. Tanken om en kommunal Mellem- og Realskole i Hobro kom nemlig ret hurtigt frem, og der blev ivrigt arbejdet med Planen af Byens energiske og initiativrige Skoleinspektør R. Hansen, som nogle Maaneder før var tiltraadt sit Embede. Blandt sine Medarbejdere i Skolen fandt han ivrig Støtte for Sagen, og i Løbet af kort Tid efter at Loven var vedtaget indsendte Lærerpersonalet Andragende til Skolekommission og Byraad om, at Borgerskolen maatte blive omdannet til Mellemskole. Der blev udarbejdet en Plan, hvori der bl. a. var Tale om at købe Hobro private Realskole, og efter den nye Plan skulde Skolevæsenet for Fremtiden deles i 2 Dele: Folkeskolen og Mellemskolen med sin særlige Forskole. Lærerraadets Flertal var imidlertid betænkelig ved, at Skolevæsenet paa den Maade spaltedes i to skarpt adskilte Dele.

I den nye Skoleplan, som approberedes af Ministeriet den 17. December 1905, var dette Forhold ændret, og Hovedindholdet af Planen kom derefter til at gaa ud paa følgende: Kommunen skulde købe den private Realskole, og hele Skolevæsenet omordnes, idet Borger- og Friskolen samt Realskolen skulde ophæves fra 1. Maj 1906. I Stedet skulde træde: en gratis Grundskole for Børn fra 7—11 Aar, en gratis Folkeskole for Børn fra 11—14 Aar og en betalende Mellemskole for Børn fra 11—15 Aar, og i Tilslutning til sidste kunde benyttes en Realklasse. Igennem de 25 Aar er Arbejdet gaaet støt og roligt. Større Forandringer i Undervisnings- og Skoleplanen har ikke fundet Sted.

Mellem- og Realskolen set fra Skolepladsen.

Her kan nævnes, at Sløjdundervisning fra 1. Maj 1907 blev obligatorisk for alle Drengene, og at hele Undervisningen for indenbys boende Børn blev gratis fra 1922. Af stor Betydning blev det, at der ved Ombygning af Kommuneskolebygningen i 1926 blev indrettet Fysik-, Kemi- og Tegnerlokale i Tagetagen. Ved Beskrivelse af det kommunale Skolevæsen vil det være naturligt at omtale Hobro private Realskole, der i 1906 blev overtaget af Kommunen.

I 1880, da en Omdannelse af Hobro Skolevæsen stod for, bl. a. paa Grund af den kommunale Skolebygning Brand i Juni samme Aar, sluttede en Række Mænd i Byen sig sammen og vedtog at oprette en Realskole, som skulde forberede sine Elever til „lille Præliminæreksamen“. De nødvendige Pengemidler skaffedes til Veje, og 1. November samme Aar begyndte Hobro private Realskole sin Virksomhed med 18 Elever fordelt i to Klasser. Første Gang Skolen afholdt den almindelige Forberedelseseksamen var i 1884. Under Skolens dygtige Ledelse voksede den sig efterhaanden saa stor, at der maatte foretages en Udvidelse. I 1885 opførtes en ny toetages Realskolebygning paa en Grund, som laa lige over for den gamle Skolebygning. Den ny Skolebygning toges i Brug den 30. April 1886 og benyttet den Dag i Dag som Mellem- og Realskole. Fra Skolens Start til dens Overgang til kommunal Mellem- og Realskole lededes den af Professor A. Sørensen.

Hostruphuse Folke- og Realskole er opført i 1910 i 2 Stokværk. Bygningen er opført efter Tegning af Arkitekt A. Jensen, og Bygningssummen var 47,000 Kr. Skolen har Undervisning baade for Drengene og Piger. I 1932 var Børnetallet i Hostruphuse Skole 349.

I 1932 var der i Grund- og Folkeskolen i gl. Hobro 530 Børn og i Mellem- og Realskolen 124 Børn.

De sidstnævnte Skolers Overlærer er Thomas Heltoft, der tillige er Skoleinspektør.

THOMAS HELTOFT, Skoleinspektør, er født 5. Marts 1877 i Outrup som Son af Gaardejer Christian Heltoft og Hustru Margrethe, født Pedersen. Gift 1920 med Cecilie Gransløv. Dimitteret fra Jelling Seminarium 1897. Tillægs-eksamen i tysk og engelsk, Forskellige Kursus. Siden 1. Marts 1925 ansat som Overlærer og Skoleinspektør i Hobro. Har udgivet forskellige Skolebøger vedrørende Danskundervisning. Medlem af Menighedsraadet siden 1925 og af Byraadet siden 1929.

TH. HELTOFT,
Skoleinspektør.

Teknisk Skole.

HOBRO TEKNISKE SKOLE er stiftet den 27. Januar 1847 under de Massmannske Søndagsskoler. Stifteren var daværende Lærer Petrus Hammershøj, og han virkede som Leder og Lærer indtil 1892. Skolen havde til Huse i den gamle Kommuneskole paa Torvet. Da Skolen brændte, flyttede Teknisk Skole til Aldersro i Vestergade. Der-

fra igen til den ny Kommuneskole, men da Forholdene blev for trange, flyttede den til sin egen Bygning i Skibsgade, der da var bygget (1885). Daværende Formand var Malmester Mollerup, der var Sjælen i den nye Bygnings Tilblivelse. Nuværende Forstander er Snedkermester Højstrup. Lærerpersonalet bestaar af 6 Lærere med Forstanderen. Elevantallet er ca. 100. Undervisningen omfatter: Elementær Tegnefag, videregaaende Skolefag, Fagundervisning i 3 Klasser. Der undervises i 10 Timer ugentlig, fordelt paa 5 Aftener. Den tekniske Skole nyder Tilskud fra Stat og Kommune og flere andre.

CHRISTIAN PETER HØJSTRUP, Forstander, er født den 16. December 1881 i Haderslev som Søn af Murermester K. Højstrup og Hustru Maren, født Andreassen. Gift 1906 med Gerda Foldager. Snedkermester i Hobro 1911, Lærer ved Teknisk Skole siden 1911, Forstander ved samme siden 1912, Uddannet Snedker, Konstruktørexamen fra Aalborg 1902, Medlem af Hostruphuse Sogneraad 1913—17, Medlem af Hobro Byraad 1921.

CHR. P. HØJSTRUP,
Forstander.

HOBRO HANDELSSKOLE er oprettet af Handelsforeningen i 1885 med 2 Klasser med 8 ugentlige Undervisningstimer. Ved Skolen var ansat 2 Lærere. Fagene var: Dansk, Regning, Skrivning, Handelskorrespondance, Tysk og Engelsk. Der undervistes hele Aaret undtagen fra 15. December til 15. Januar og i Sommermaanederne fra 1. Juli til 1. Septbr. Før denne Handelsskole var der dog i ca. 30 Aar Kursus for Handelslærlinge.

Det varede dog ikke længe, inden Skolen fik 3 Klasser, idet der ydedes Tilskud til Udvidelsen fra forskellige Sider. Først traadte Banken til, senere Kommunen og endelig Staten. Der startedes med 13 Elever, men Elevantallet steg hurtigt, saaledes at Skolen i Aarene før Krigen havde 4 Klasser med ca. 83 Elever. Det store Elevantal skyldes i høj Grad den store Tilgang af kvindelige Elever, idet det blev en hel Modesag for unge Piger fra saakaldte bedre Hjem at skulde have Handelseksamen. Efter Krigen gik Elevantallet stærkt ned igen, og har i de senere Aar ligget omkring 33.

Skolen har nu 3 Klasser, hvori der undervises fra 1. September til 31. Marts for 1. Klasse og til Afgangsprøven i Dansk for 2. og til Afgangseksamen for 3. Klasses Vedkommende. Disse Prøver afholdtes i April. Elever, der har taget almindelig Forberedelses- eller Realeksamen slipper for at gennemgaa 1. Klasse, derimod giver Mellemskoleeksamen ikke denne Ret. Nogle Aar er der foruden i de normale Fag undervist i Sprog, men for Tiden er der ikke Tilslutning til at opretholde denne Undervisning. Undervisningen forestaas for Tiden af 3 Lærere. Elevkontingentet er nu 6 Kr. maanedlig for Medlemmer af Handelsforeningen og 8 Kr. for ikke Medlemmer. Dette Kontingent betales af Elevernes Principaler. Skolen drives af Handelsforeningen, og hvis det indkomne Elevkontingent ikke dækker Udgifterne, afholdes de resterende Udgifter af Handelsforeningen. Hobro Kommune yder gratis Lokaler, Lys og Varme, og desuden yder Staten Tilskud, dette var i 1932 910 Kr.

J. RASMUSSEN,
Forstander.

Som Skolens nærmeste Foresatte staar Handelsstandsforeningens Skoleudvalg, der bestaar af 3 Medlemmer udenfor Bestyrelsen. Handelsstandsforeningens Formand er i Øjeblikket Grosserer Chr. Hansen, Formand i Skoleudvalget er Repræsentant Chr. Laursen og Forstander for Skolen er Viceskoleinspektør John. Rasmussen.

„Enkesædet“ i Vestergade.

HOBRO MUSEUM har til Huse i den smukke, gamle Bindingsværksbygning, „Enkesædet“, der nu ligger paa Vestergade.

Naar man som fremmed Turist kommer til Hobro, og man i Omegnen har lært Egnen at kende, er det meget oplysende og belærende at foretage et Besøg i Byens lokale Museum, hvor Egnens og Byens Fortidsminde bevarer.

Hobro Museum er oprettet af Byraadet den 7. November 1910 paa Grundlag af en storstilet Gave fra Købmand Joseph Frænkel. Den egentlige Skaber af Museets Samling var dennes Broder Benjamin Frænkel, der var Købmand og Sparekassedirektør i Viborg. Opstillingen af Genstandene foretoges i 2 smaa Stuer i en Bygning paa Torvet. I April 1924 blev disse Lokaler imidlertid inddraget til Beboelse, og Samlingen blev opmagasineret til Efteraaret 1925, da Stueetagen i den nye Biblioteksbygning paa Torvet blev stillet til Raadighed. Der blev anskaffet store Glasmontre til Sølv- og Porcelænsamlingen, som blev anbragt paa bedste Maade i det største af de tre Lokaler, Resten af Samlingen blev opmagasineret i de to andre Rum.

Paa Adelgade 84 har gennem et Hundrede Aar ligget en smuk Empire Bindingsværksbygning, der opførtes af den rige Købmand Andreas Brendstrup. Da Købmanden døde, boede hans Enke der gennem flere Aar, og Bygningen har derfor faaet Navnet „Enkesædet“. Denne Bygning blev erhvervet af Museumsforeningen, og ved Hjælp af frivillige Bidrag fra Byens Borgere, „Ambulancedagen“, „Ny Carlsbergfondet“, „Museumsforeningen“ og „Foreningen til gamle Bygningers Bevaring“ blev den nedrevet 1930 og flyttet til det nuværende Vestergade. Her blev den opført i sin gamle Skikkelse og danner en smuk og passende Ramme om de gamle Ting fra Hobro By og Omegn.

ZACHARIAS KRISTIAN ZACHARIASSEN, Arkitekt, er født den 15. Maj 1898 i Randers som Søn af Togfører N. H. Zachariassen og Hustru Ane Kathrine, født Jensen. Gift med Elly Marie Dyrmann Christensen. Realeksamen 1915, udlært Tømrer, Bygningskonstruktør fra Randers 1918, ansat paa Tegnestue i Hobro i 6 Aar, siden 1925 Arkitekt i Hobro. Medlem af Borgerforeningens Bestyrelse, Kasserer i Turistforeningen for Hobro og Omegn, Kasserer for „Dansk Arbejde“, siden 1923 Lærer ved Hobro tekniske Skole, har udført store offentlige Arbejder i Hobro og Omegn. Museumsleder for Hobro Museum.

Z. K. ZACHARIASSEN,
Arkitekt.

BIBLIOTEKET FOR HOBRO OG OMEGN er oprettet paa Initiativ af daværende Skoleinspektør og senere Borgmester Rasmus Hansen, som sammen med flere interesserede fik dannet en Folkebogsamlingsforening for Hobro og Omegn, der aabnede Bog-

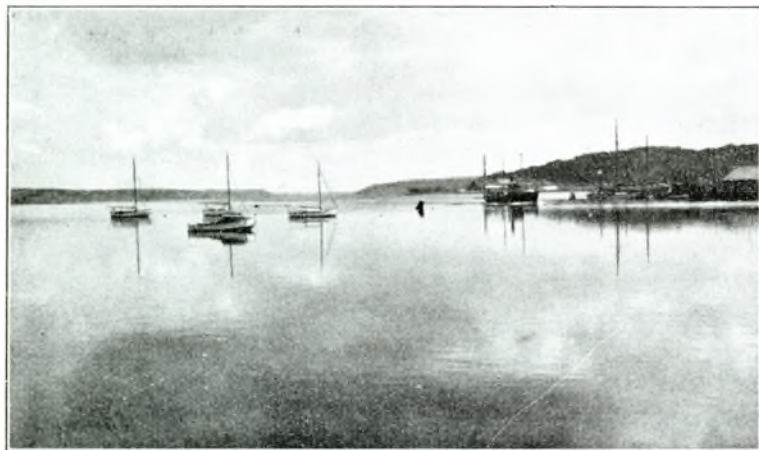
samlingen i et Lokale ved Siden af Kæmnerkontoret. Som Bibliotekar fungerede to Lærere, som det første Aar udlaante 4045 Bind. Bogsamlingens Regnskab balancerede med 1966 Kr. — 1906 overtoges den private Realskoles Bogsamling, og hele Bogbestanden blev samlet i den private Realskoles Bygning i Vestergade. Samme Aar fik Byraadet en Repræsentant i Bestyrelsen. Se-

Hobro og Omegns Bibliotek.

nere blev Bogsamlingen flyttet til Kommuneskolens Kælder, hvor den stod, indtil den i 1925 henflyttedes til de nuværende, moderne og fortrinlige Lokaler i Biblioteksbygningen paa Torvet. I 1926 ansattes faguddannet Bibliotekar. 1932 overtog Biblioteket Kommuneskolens Børnebogsamling, og der indrettedes en Børneafdeling med Læsesal og Udlaan i Biblioteksbygningens Stueetage. Bogbestanden er nu i 1933 7500 Bd. (heraf ca. 1600 Bd. Børnebøger). I sidste Finansaar 1931—32 har Udlaanet været 23,425 Bd. (heraf 9328 Bd. Børnebøger) og Læsesalen benyttedes af 5475 Personer. — Regnskabet balancerede med 12,592 Kr. Biblioteket er en offentlig, selvejende Institution. Bestyrelsen vælges af Biblioteksforeningen for Hobro og Omegn og Hobro Byraad. Bestyrelsens Formand er Kommunebogholder, Byraadssekretær C. Wormslev Olsen. Bibliotekets Personale bestaar af en Bibliotekar og en Børnebibliotekar.

KNUD HERBERT HANSEN, Bibliotekar, er født 30. August 1899 i Trustrup, Djursland, som Søn af Skolebestyrer, cand. mag. I. C. Hansen og Hustru Louise, født Møller. Gift 1929 med Biblioteksassistent Bertha Rosenkilde. Realeksamen 1915, uddannet Boghandler, Assistent ved Viborg Centralbibliotek 1922—26, Bibliotekareksamen fra Statens Biblioteksskole 1929, Bibliotekar i Hobro siden 15. Februar 1926.

Parti fra Hobro Havn.

HOBRO HAVN danner det vestlige Endepunkt for Mariager Fjord, og ligger tæt ved Onsildaaens Udløb deri. Fjorden deles derfor ganske naturligt i to Dele: Østerfjord og Vesterfjord. Sidstnævnte staar i Forbindelse med Østerfjord og Havnen.

I 1931—32 blev der foretaget en større Udvidelse af Hobro Havn. Der findes nu ca. 500 m Kaj med tilleggende bekvemme Havne-

pladser, Pakhuse, Jernbanespor, Kran og Bedding. Dybden i Havnen og i Fjorden er 5,7 m, og den brede Fjord samt den velafmærkede Uddybning over Barren ved Alsodde, hvor der ligger et Fyr, bevirker, at Sejladsen paa Fjorden i Skibsfartkredse omtales som god og let.

I Nutiden, hvor Automobilerne er meget stærkt anvendt til Varetransport, og bringer Varerne hurtigt fra Sted til Sted, gælder det for Importør eller Eksportør at faa Varerne over den Havn, der ligger nærmest og stiller de bedste Betingelser for hurtig Ekspedition, og da der nu til Hobro fører gode, velholdte Veje, er der ingen Tvivl om, at Hobro Havn kan benyttes med Fordel af alle Forretningsfolk i Oplandet.

THOMAS THORVALD MARINUS NIELSEN, Havnefoged, er født den 19. Oktober 1870 i Hobro som Søn af Værtshusholder P. Nielsen og Hustru Maren Kirstine, født Mogensen. Gift 1896 med Ane Mathilde Carlsen. Fiskeskippereksamen fra Aalborg Navigationsskole 1895, Skipper 1896–1900, Købmand i Hobro 1900, Medlem af Byraadet 1906–21, af Sørensen 1919, siden 1921 Havnefoged i Hobro.

HOBRO AMTS- OG BYSYGEHUSET SAMT TUBERKULOSEHOSPITALET.

For ca. 90 Aar siden var der intet Sygehus i Hobro. I 1845 begyndte der at vise sig en Stemning for at faa et saadant, og i 1846 blev der i Byens Vestergade bygget et kombineret Fattig- og Sygehus. Det var et lille, lavt Hus i een Etage. I den ene Ende af Bygningen indrettedes tre Sygestuer med Køkken og et Værelse til Sygevogetersker. Hvert Værelse havde Plads til to Senge, og der var lavt til Loftet. Den øvrige Del af Bygningen optoges af Rum for Fattiglemmer. Med dette Sygehus sled man sig igennem op til Aaret 1880, da der i Byens sydlige Udkant, af Randers, Aalborg og Viborg Amter samt Hobro Købstad i Forening, blev bygget et nyt — efter den Periodes Forhold tidssvarende — Sygehus i Søndre Alle, hvilket blev taget i Brug den 1. Maj 1880. Ejendomsforholdet til Sygehuset fandt sit Udtryk i følgende Brøker: Hobro By een Trediedel, Aalborg Amt een Trediedel, Viborg Amt fem Fireogtyvendedele og Randers Amt tre Fireogtyvendedele. Dette Sygehus, der byggedes af Arkitekt Arboe og kostede 49.500 Kr., var beregnet til ca. 25 Sengepladser. Det strakte til for Behovet i en Aarrække, dog maatte der undertiden, under Epidemier, tages et Döckersk Filttelt til Hjælp.

I 1909 byggedes der paa Randersvej et Epidemisygehus til 10 Senge og i 1910 et statsanerkendt Tuberkulosehospital til 26 Senge, begge opførte efter Tegninger af Arkitekterne V. og B. Ingemann, København. Epidemisygehusets Opførelsessum var 27,420 Kr. 23 Øre. Tuberkulosehospitalet, hvortil der ydedes Statstilskud i Henhold til Tuberkuloseloven, kom til at staa i 108,106 Kr. 41 Øre. Begge de nævnte Tal inderholder Udgiften til Grund, Opførelse og Montering. Samtidig med Opførelsen af Tuberkulosehospitalet flyttedes Køkkenlokaliteter og Vaskeri for alle tre Afdelinger hertil. Om Belægningen fra 1846 til 1880 har vi ikke kunnet skaffe Oplysninger. Fra 1880 til 1906 regnedes der med en gennemsnitlig daglig Belægning af 10 Patienter. Siden 1906 og efter Tilkomsten af Epidemiafdelingen, steg Gennemsnitsbelægningen i Syge- og Epidemisygehuset til 24 i 1918. I Aarene fra 1918 til 1926 er den yderligere steget. I Regnskabsaaret 1925–26 var Gennemsnitsbelægningen i det egentlige Sygehus og Epidemiafdeling, der tilsammen raadede over ca. 35 Sengepladser, over 53 Patienter. Samtidig var Tuberkuloseafdelingen med sine 26 normerede Sengepladser gennemsnitlig daglig belagt med over 25 Patienter. Maksimum for Belægningen paa den medicinske-kirurgisk Afdeling var i 1927 paa ca. 60 Patienter. Da en saadan Sammenstuvning, 60 Patienter til 35 normerede Sengepladser, ikke vedblivende har kunnet opretholdes som forsvarlig, skred man i ca. 1927 til en Udvidelse af Sygehuset, idet man i 1926 havde vedtaget at opføre en ny medicinsk-kirurgisk Afdeling paa 62 Senge, en ny Kedel- og Vaskeribygning, Udvidelse af Køkkenet i Tuber-

Parti fra Sygehuset.

kulosehospitalets Kælder samt Indretning af en Epidemiafdeling paa ca. 25 Senge i det gamle i 1880 opførte medicinsk-kirurgisk Sygehus Komplexets Grundstamme, medens den i 1909 opførte Epidemiafdeling forsvandt for at give Plads for Nybygningerne. Sygehuskomplekset omfattede i 1927 følgende Bygninger: Medicinsk-kirurgisk Afdeling, Tuberkulosehospitalet, Epidemisygehus samt en Desinfektionsafdeling og et Lighus. Den medicinsk-kirurgisk Afdeling, opført 1880 af røde Mursten, bestod af Stue og høj Kælder, den ligger paa den laveste Del af Grunden op til Gade mod Nord, og afgav Plads for ca. 25 Patienter, en lille Røntgenafdeling, en Celle, en større og en mindre Operationsstue. I Kælderen en offentlig Badeanstalt, Varmeanlæg og andre Udenomsrum, samt en Lysbadeafdeling. Tuberkulosehospitalet, opført 1910, bestaaende af Stue, Kvist og Kælderetage, afgav Plads for 26 Patienter og indeholdt i Kælderen Vaskeri, Køkken samt Varmeanlæg. Epidemihuset, opført 1909 i 1 Etage, afgav Plads for ca. 10 Patienter.

Den i 1926 vedtagne Udvidelse, der foretoges efter Tegninger af Arkitekt Hother Paludan, Aalborg, er nu forlængst færdig. Indkørselen er fra Randers Landevej.

Den ny medicinsk-kirurgiske Afdeling ligger paa Grundens sydlige Del, hvor den gamle Epidemiafdeling laa. Den rummer 62 Senge + 30 ekstra Senge og bestaar af en Sydfløj, en Vestfløj, og paa Midten af denne en Operationsafdeling. I Stueetagen er indrettet Værelser til 32 Patienter med Sygeplejerskeværelse, Thekøkken, Bad, Skyllerum og W. C., Spisestue for Sygeplejersker og Linnedrum. Endvidere Portindkørsel med Elevator og Portnerværelse, Lejlighed for en Reservelæge og Kontor. Paa 1. Sal er indrettet Værelser til 30 Patienter med tilhørende Rum som i Stueetagen, samt Dagrum for Patienter, Lægeværelse og en Operationsafdeling bestaaende af 2 Operationsstuer med Rum for Sterilisering, Forbindingsstoffer, Instrumenter, Toiletrum for Personalet og et Omklædnings-

rum med Styrtebad for Lægerne. I Tagetagen er indrettet Værelser for Sygeplejersker og Elever, for Vaskeribestyrerinde og Assistenten, for Gangpiger og Køkkenpiger. Kedel- og Vaskeribygningen er beliggende Vest for den medicinsk-kirurgiske Afdeling, Køkkenanlægget i Tuberkulosehospitalets Kælder udvidedes med den Plads det gamle Vaskeri indtog. I Aaret 1932 er Sengeantallet yderligere steget, idet saavel 2. Reservelæges Værelse som Afdelingssygeplejerskens Værelse i Stuen er inddraget som Patientværelser. Med Tilskud fra Ambulancedagen i Hobro er der i Maj 1932 opført en Liggehal for Sygehusets Patienter med Plads til ca. 20. Endvidere er der paa det sydvestre Hjørne af Grunden med Front mod Syd opført en Tjenestebolig for Sygehusenes Inspektør. Uanset de skete Udvidelser har Sygehusene i 1932—33 arbejdet med Venteliste og den daglige Belægning vil for det nævnte Aar blive omkring 126 Patienter.

M. R. ROIKJÆR, Sygehusinspektør, er født den 29. Juni 1893 i Løgstør som Søn af flv. Ølbrygger M. I. Lauritzen (Roikjær) og Hustru. Gift 1926 med Hanna Grimm. Ansat ved Statshospitalet i Sønderborg i 9 Aar, siden 1. April 1930 ansat som Inspektør ved Sygehusene i Hobro.

BARBARA NORDENTOFT, Afdelingssygeplejerske, er født den 23. Februar 1883 i Thorsted som Datter af Gaardejer P. Nielsen Nordentoft og Hustru Kirsten, født Nielsen. Uddannet Sygeplejerske i Hobro og Frederikshavn fra 1911—14, Privatsygeplejerske i Aarhus 1914—19, ansat ved Kliniken for Vanføre i København fra 1919—20, siden 1. Marts 1920 Afdelingssygeplejerske ved Hobro Tuberkulosehospital.

MARIE ROSE-JENSEN, Afdelingssygeplejerske, er født den 25. November 1899 i Randers som Datter af Mekaniker J. C. Jensen og Hustru Anna, født Junge. Uddannet Sygeplejerske paa Hobro og Randers Sygehuse 1919—22, Afdelingssygeplejerske paa Randers Købstads Sygehus 1922—27, supplerende Uddannelse paa „General Hospital“ i Montreal, Canada, i 1928, derefter ansat ved forskellige Hospitaler i Canada og Californien, siden 1931 ansat som Afdelingssygeplejerske ved Epidemisygehuset i Hobro.

JACOBINE CHRISTENSEN, Økonoma, er født den 21. Juli 1897 i Hobro som Datter af Murer J. P. Christensen og Hustru Kirstine, f. Nielsen Hjulmand. Ansat som Assistent ved Hobro Amtssygehus 1. Maj 1918, Økonoma samme Sted siden 1922.

CHARLOTTE JENSEN, Oldfrue, er født den 11. Maj 1882 i Øse som Datter af Lærer S. Jensen og Hustru Mine, født Korsholm. Ansat som Vaskeribestyrerinde ved Varde Sygehus fra 1912—21, siden 1921 ansat som Oldfrue ved Hobro Amtssygehus.

HOBRO STATSANERKENDTE SYGEKASSE er stiftet i Marts 1875 og havde det første Aar 38 mandlige, 18 kvindelige Medlemmer og 27 Børn. Første Aars Indtægt var 243,92 Kr. Sygekassen blev indmeldt i Centralforeningen 1896. I 1918 oprettedes en Begravelseskasse i Forbindelse med Sygekassen. Medlemsantallet er nu steget til 3292.

Af Borgere, der har været til særlig Støtte for Sygekassen bør nævnes afdøde Sygekasseinspektør, Dr. Sørensen, som i flere Aar var Sygekassens Læge.

Sygekassens Bestyrelse bestaar af følgende Medlemmer: Skræder J. Jacobsen, Formand,

Murerarbejdsmand Bruhn Pedersen, Forvalter H. Haxthausen, Slagter C. Nielsen, Pølsemaker Pedersen, Arbejdsmand J. P. Pedersen, Tømrer J. Nielsen og S. P. Nielsen, Kasserer.

J. JACOBSEN,
Formand.

JACOB JACOBSEN, Skrædder, er født den 27. Januar 1897 i Hobro som Søn af Arbejdsmand S. Jacobsen og Hustru Mariane, født Sørensen. Gift 1920 med Frida Petersen. Formand for Hobro statsanerkendte Sygekasse siden 20. Juli 1931.

SØREN PETER NIELSEN, Kasserer, er født den 19. Januar 1879 i Hvilsom som Søn af Landpost Niels Pedersen og Hustru Kristine, født Andersen.

S. P. NIELSEN,
Kasserer.

Gift med Mette Marie Sørensen. Medlem af Bestyrelsen for røde Kors, Kolonihavernes 9. Kreds og Arbejde Adler, siden 1. Maj 1918 Kasserer i Hobro statsanerkendte Sygekasse.

HOBRO ALDERDOMSHJEM er opført 1919 af Kommunen og kostede ca. 150,000 Kr. Bygningen er opført efter Tegning af Arkitekt E. Packness. Hjemmet, der ledes af en Bestyrerinde, har Plads til 30 svagelige Aldersrentenydere.

Hjemmets Bestyrerinde er O. Sørensen.

Hobro Alderdomshjem.

OLIVIA SØRENSEN, Bestyrerinde, er født den 16. August 1897 i Rye, Gørlev Sogn, som Datter af Gaardejer S. Sørensen og Hustru Johanne, født Henriksen. Uddannet Sygeplejerske paa Rigshospitalet i København fra 1921–24, konstitueret Bestyrerinde paa Hobro Alderdomshjem fra 15. April 1932, leder tillige Hjemmets Økonomi og Sygeafdeling.

HOBRO MED MARIAGER TOLDSTED. Accisen, ogsaa kaldet Consumptionsafgiften, er en i Midten af det 17. Aarhundrede opkommen Afgift, forarsaget ved, at Kongerne Christian den IV og Frederik den III gennem de gentagne Krige havde forarmet Landet, og det gjaldt om at skaffe nye Indtægter. Afgifterne skulde svares af de i Landet frembragte Produkter, men af praktiske Grunde opkrævedes disse gerne paa Produktionsstederne (saasom Formalingsafgiften og Brænderiafgiften) eller ved Landprodukternes Indførsel til Byen. Consumptionsstederne finder man ret ofte nævnt som Brænderikontrolsteder. Disse havde overordnede Embedsmænd, nemlig Consumptionsinspektører og Consumptionskasserere. I Slutningen af Consumptionstiden simplificeredes denne Tjeneste under een Consumptionsforvalter. Denne havde da paa de forskellige Consumptionspladser, der var underlagt hans Distrikt, Consumptionsbetjente.

I ældre Tider fandtes der Byporte og Bybomme ved alle Købstæder, og ved disse laa Acciseboden, og ingen fra Landet maatte passere disse Boder uden først at have erlagt Consumptionsafgift af de Varer, de havde med sig. I Reglen var disse Boder bortforpagtede, saa man forstaar, at det var i Accisemandens Interesse nøje at overvaage, at ingen som helst consumptionspligtig Vare undgik hans Opmærksomhed. Consumptionen overtoges i 1776 af Toldvæsenet. Disse Forhold holdt sig helt op til 1850, da saavel Acciseboder som Bybomme ophævedes. Finansministeriets Udstedelse desangaaende findes dateret i Oktober 1850 med følgende Paabud:

„ — . Portconsumptionen og Portopsyn samt Formalingskontrol ophører for Provinskøbstædernes Vedkommende den 6. Oktober næstkommende Kl. 12 Middag, efter hvilket Klokkeslet alle Bomme og landværts Adgange forbliver aabentstaaende.“

Sammenligner man dette nu saa omfattende Toldvæsen med vore andre Statsinstitutioner og med vore Forfædres Acciseboder og den senere Consumptionstid, forstaar man,

Den gamle Toldbygning.

hvilken mægtig Udvikling der er foregaaet inden for dette i et forholdsvis kort Tidsrum. Den saa hurtige Udvikling maa jo ses paa Grundlag af den omfattende Indførsel af udenlandske Varer, hvilket har medført, at Toldmændene nu til Dags gennemgaar en bogstaveligt talt videnskabelig Skole, for det er jo i Tusinder af forskellige Varer, der indføres.

Under Toldkammeret sorterer Tobaksskatten, Chokoladeskatten,

Omsætningsafgiften paa Motorkøretøjer, Spiritusafgiften, derunder Kontrol vedrørende Banderolering af Vin og spirituøse Drikkevarer og Afgift til Stat og Kommune paa Omsætning af stærke Drikke.

Indtil 1923 havde Mariager sit eget Toldsted, men efter den Tid er der kun stationeret en Assistent. Efter 1923 fik Toldstedet i Hobro Navnet: Hobro med Mariager Toldsted.

Personalet ved Toldstedet er: 1 Toldforvalter, 1 Overassistent, 2 Toldassistenter, 1 Toldmedhjælper og 2 Elever. Desuden er der i Mariager 1 Assistent og ved Cementfabrikken 1 Assistent og 1 Betjent. I Hadsund er der 1 Overassistent, i Alsodde 1 Overtoldbetjent og i Ø. Hurup 1 Overtoldbetjent.

A. B. JENSEN,
Toldforvalter.

ADOLPH BROCK JENSEN, Toldforvalter, er født den 26. September 1870 i Hobro som Søn af Kunstdrejer N. Brock Jensen og Hustru Laurine, født Kjølbj. Gift 1903 med Beatrice Bahner. Ansat 1. August 1885 som Kontorist ved Hobro Toldkammer, konst. Assistent i Skive 17. Marts 1898, Assistent 24. Januar 1899 i Aalborg, kongelig Udnævnelse 14. September 1905, 1915 Fuldmægtig ved Toldkassererkontoret i Odense, 1919 Kontrolør i Odense, 25. Oktober 1919 Toldforvalter i Mariager, siden den 13. Juni 1923 Toldforvalter i Hobro med Mariager.

HOBRO JERNBANESTATION ligger meget smukt, men grumme upraktisk paa en stejl Bakkeskraaning nordvest for Byen. Da Hovedbanen fra Randers til Aalborg blev anlagt i Aarene 1868—69, vilde det paa Grund af de vanskelige Terrænforhold blive meget kostbart at føre Banen ind til Hobro, og der opnaedes ikke Enighed om det Tilskud, Byen i den Anledning skulde have ydet, og Stationen blev derfor lagt i Hørby Sogn 1¹/₂ km Kørevej fra Hobro By. Senere er ganske vist Stationen sammen med Høstruphuse indlemmet i Hobro, men Beliggenheden er jo ikke derved bleven bedre, og Jernbanen har sikkert ikke faaet den Betydning for Byen, som den under gunstigere Forhold vilde have faaet.

R. MORTENSEN,
Stationsforstander.

Nogen Forbedring indtraadte dog, da Hobro—Løgstørbanen aabnedes 1893. Samtidig flyttedes Stationen et lille Stykke mod Syd, og Jernbanen anlagde en Spadseresti (Banestien) — som forkortede Afstanden til Byen med Halvdelen. Endnu større Betydning fik det dog, at der i 1900 med stor Bekostning anlagdes en næsten 2 km lang Havnebane, som i en Bue omkring Vesterfjord og gennem Byens Centrum forbinder Jernbanestationen med Havnen.

I 1932 overtog Byen Banestien og omdannede den til en bred Kørevej. Paa Hobro Station solgtes i Finansaaret 1931—32 48,000 Biletter. Samtidig afsendtes 3000 Tons Stykgods og 14,000 Tons Vognladningsgods, medens der ankom 1800 Tons Stykgods og 20,000 Tons Vognladningsgods. Ved Stationens Aabning i 1869 ansattes

J. H. Dreyer som dens første Stationsforstander, men døde allerede Aaret efter. Derefter fulgte: H. M. Prips 1870—1889, F. Brechling Petersen 1889—1900, N. P. O. Husum 1900—04, V. E. Hird 1904—13, Cappelen 1913—19, M. Mansfeld 1919—30 og R. Mortensen siden 1930.

R. MORTENSEN, Stationsforstander, er født 1871, ansat ved Statsbanerne 1892.

HOBRO POSTKONTOR oprettedes som Bipostkontor 1736, derefter den 13. November 1795 som Hovedpostkontor. Den hørte den 1. Januar 1845 under Lønning 700 Rdl., den 1. April 1852 Postkontor i 3. Lønningsklasse 900 Rdl., 1. September 1870 1400 Rdl., 1. Juli 1908 18. Lønningsklasse, 1. April 1910 19. Lønningsklasse, 1. April 1915 20. Lønningsklasse, 1. Oktober 1919 5. Lønningsklasse.

Af Postmestre har Byen haft: Byskriver, Kancelliraad Frederik Gerhard Voss 3. Februar 1736, død 1772, Johan Værum 17. September 1772, død 1777, Johan Frederik Schönau (han blev indstillet til Embedet i Betragtning af, at hans Moder havde opammet højsalig Kong Frederik V.) 14. August 1777—84 (afsat 19. November), Vejermester Albert Gleerup 19. November 1784, død 1805, Lambert Frederik Weis (Kommandersergent) 20. September 1805, død 1815, Elieser Kierulff (Vagtmester ved Rytteriet) 1. Juli 1815, død 1822, Købmand Andreas Brendstrup 1. Juli 1822, død 1840, Christian Peter Schack Wiborg (Postfuldmægtig) 1. April 1841—61 (til Randers), Peter Christian Larsen (Ekstrapostfører) 28. April 1862—1899 (Afsked), Niels Stubberup Nielssen (Havndal) 1. Januar 1900, død 1912, Jens Peter Beltoft (Postkontrolør) 1. Maj 1912, død 1929, Rasmus Peter Nielsen (Kontrolør) 1. Februar 1932.

Ved Sammenslutningen af Post- og Telegrafvæsenet nedlagdes Hobro Telegrafstation den 13. August 1927, og Forretningerne inddroges under Postkontoret, hvorefter Telegrafbestyrer, Løjtnant Jens Helvard overgik som Kontrolør ved Postkontoret, indtil han 1. November 1932 udnævntes til Postnester i Hadsund.

Under Postkontoret hører 5 Postekspeditioner: Onsild, Doense, Døstrup Himmerland, Rørbæk og Nørager, samt 5 Brevsamlingssteder: Hannerup, Hvilsom, Klejstrup, Valsgaard og Ove. Personalet udgør for Tiden: 1 Overassistent, 3 Assistenten, 1 Kontorist, 1 Overpakmester, 1 Overpostbud, 2 Pakmestre, 5 Postbude og 33 Landpostbude, endvidere anvendes 7 Ekstrabude til Tjeneste paa smaa Landpostruter og til Udbringning af Telegrammer.

Postkørselen i Byen og paa Landet foregaar pr. Automobil idet det sidste Hestekøretøj anvendtes sidste Gang den 31. Maj 1931 paa Ruten Hobro—Hvilsom. Postkontoret er installeret i egne Lokaler i Havnegade, hvor de toges i Brug i Efteraaret 1914.

R. P. NIELSEN,
Postmester.

RASMUS PETER NIELSEN, Postmester, er født den 4. August 1870 i Vester Hæsing, Fyn, som Søn af Th. Nielsen og Hustru Ane Marie, født Pedersen. Gift 1909 med Jensine Chr. Jensen. Ansat ved Postvæsenet 1886 i Odense, Ekspedient i Odense 1896, Kontrolør af 2. Grad i Odense 1915, Kontrolør af 1. Grad i Slagelse 1920, Postmester i Hobro siden 1932.

D E KOMMUNALE VÆRKER. GASVÆRKET, der ligger Øst for Havnen ved Fjorden, er anlagt af Kommunen 1897—98 og kostede ca. 117,000 Kr. Det er udvidet 1900 og 1914.

ELEKTRICITETSVÆRKET, der ligger paa Engen mod Vesterfjord Vest for Byen, er anlagt 1905 som privat Værk. I 1908 blev Værket overtaget af Kommunen for en Sum af 150,000 Kr. Kommunen har siden udvidet Værket betydeligt bl. a. i 1910, 1913 og 1924.

VANDVÆRKET, der ligger ved Elektricitetsværket, blev oprindeligt anlagt ved „Ronsdal“ 1885—86 for en Sum af 47,000 Kr., men er udvidet flere Gange bl. a. 1899 og 1920, da der blev opført en Pumpestation ved Elektricitetsværket og 1923, da Vandtaarnet blev opført.

SØREN EINAR PETERSEN, Gasværksbestyrer, er født den 3. December 1886 i Randers, som Søn af Maaleropstiller S. P. Petersen og Hustru Annine, født Bach. Gift 1910 med Christiane Marie Akselsen. Siden 1922 Gasværksbestyrer i Hobro.

HANS CHRISTIAN JULIUS NIELSEN, Elektricitetsværksbestyrer, er født den 3. Oktober 1885 i Hobro som Søn af Brygger Søren Christian Nielsen og Hustru Louise, født Johansen. Gift 1910 med Antonia Nielsine Therkildsen. Maskinmestereksamen i København 1908, Maskinmester 1909—18. Formand for Biblioteket 1922—28, Medlem af Bestyrelsen for Røde Kors 1926 og for Radioklubben for Hobro og Omegn. Siden 1918 Elektricitetsværksbestyrer i Hobro.

H OBRO BYS HOTELLER. Hobro By har som alle større Byer sine Hoteller og Restauranter.

Af større Hoteller kan nævnes Odd-Fellow Logen („Palæhotellet“), der ligger paa Adelgade. Det er opført 1924 efter Tegning af Arkitekt M. Skøt.

Grand Hotel, der ligger paa Adelgade, er opført 1885 af daværende Hotelejer Iversen,

Grand Hotel.

hvis Søn efter ham overtog Hotellet. Hotellet rummer 24 Værelser og har Plads til ca. 40 Gæster. I 1932 overtoges Hotellet af Grosserer Albert Jensen, Grenaa.

Desuden kan nævnes Hotel Royal ved Banegaarden, Afholdshotellet paa Søndergade, opført 1917, og Højskolehotellet i Adelgade.

Hobro Apotek.

HOBRO APOTEK. Den 29. April 1933 var det 130 Aar siden, der udstedtes Privilegium til at drive Hobro Apotek. Apotekets første Indehaver var Anton Jacobæus, de senere Indehavere var M. C. Rose og I. C. Ustvaldt, derefter H. G. Helm, der overtog det i 1820.

Om Apoteker Helm fortælles, at han i de første Aar døjede meget i økonomisk Henseende. Sin væsentligste Indtægt havde han af en bagved Apoteket indrettet Skænkestue, som i en lang Aarrække var Samlingssted for en Del af Byens Borgere med selve Byfogeden i deres Midte. Her mødte disse brave Mænd omtrent daglig i en Timestid eller to, drøftede Byens Nyt og Anliggender og vederkvægede sig ved et lille Glas fra Apoteket. — Apoteker Henrik G. Helm, der tillige var Forligsmægler, er født i Svindinge Præstegaard paa Fyn den 13. November 1788, død i Hobro den 8. Oktober 1869, og der blev skrevet om ham: „En kærlig og arbejdsom Familiefader, en retsindig Borger var han, elskelig og agtet i vid Kreds“.

Hobro Apotek overtoges i 1930 af den nuværende Apoteker K. L. Ewald.

KAI LYKKE EWALD, Apoteker, er født den 5. April 1898 i Løgstør som Søn af Herredsfuldmægtig, senere Justitsraad C. Ewald og Hustru Kirstine, født Lykke. Gift 1923 med Ingrid Sørensen. Discipel paa Herning Løveapotek 1915, Mephjælper 1919, Kandidat 1922, Apoteker i Hobro siden 1930.

SELSKABET „DE DANSKE FORSVARSBRØDRE“, HOBRO AFDELING. Paa et Møde af interesserede, der afholdtes den 30. November 1917 blev der foreslaaet, at søge dannet en Hobro Afdeling under „De danske Forsvarsbrødre“, og den 22. Februar 1918 blev Foreningen stiftet ved den konstituerende Generalforsamling. Foreningen blev stiftet paa Initiativ af Købmand Krogsgaard, Arden, og dens første Bestyrelse

bestod af: Sagfører Busch-Steenberg, Formand, Arrestforvarer Jensen, Købmand Krogs-
gaard, Arden, Malermester Axel Jensen, Slagter Geert, Arden, fhv. Stabssergent Peder-
sen, Landinspektør Mourier, Gaardejer Gerhard Andersen, Døstrup, og Gaardejer Bund-
gaard, Døstrup.

Foreningen, der nu tæller ca. 125 Medlemmer, har til Formaal at samle gamle Soldater
ved nationale Fester, og at styrke Fædrelandskærligheden, saaledes at hver Mand anser
det for sin Hæder at kunne forsvare sin Konge og sit Fædreland.

I Forbindelse med Foreningen er der i 1920 oprettet en Begravelseskasse.

Foreningens nuværende Bestyrelse bestaar af: Malermester Axel Jensen, Formand,
Restauratør Knudsen, Næstformand, Cigarhandler Pedersen, Kasserer, Murermester Bach
Jensen, Overbetjent Andersen, Købmand Nygaard, Gaardejer Simon Andersen, Slagter-
mester Geert, DM., Arden, og Gaardejer Jacob Jensen, Marientorp, Nørager.

AXEL JENSEN, Malermester, Formand, er født den 18. Juli 1878 i Hobro som Søn af Snedker-
mester N. Jensen og Hustru Juliane, født Juul. Uddannet som Maler 1898, Malermester i Hobro 1. Marts
1903. Næstformand i den konservative Forening, Formand for „De danske Forsvarsbrødre“, Hobro Afdeling.

HOBRO RESTAURATØRFORENING er stiftet den 22. April 1896 under Navn
af „Beværtterforeningen i Hobro“.

Foreningens Formaal er at afværge ulovligt Indgreb i Standens borgelige Rettigheder,
og at hævde Medlemmernes berettigede Stilling i Samfundet og ved Kvartalsbidrag og
paa andre Maader at sammenspare Midler for derved at komme Medlemmer eller deres
Efterladte til Hjælp og at understøtte Medlemmerne med Syge- og Begravelseshjælp.

For at blive Medlem af Restauratørforeningen skal man have erhvervet Borgerskab
paa Beværtningsdrift i Hobro Købstad, og først efter at $\frac{2}{3}$ af Medlemmerne har afgivet
deres Stemme til Billigelse for Indmeldelse, kan man optages i Foreningen. Passive Med-
lemmer kan optages i Foreningen mod et aarligt Kontingent af Kr. 5,00, som anvendes
til Foreningens Forlystelser.

I Foreningens Love Paragraf 15 staar der om Medlemmernes Optræden: Det maa
være ethvert Medlems Opgave ved alle Lejligheder at vise en anstændig og passende
Opførsel saavel ved Foreningens Sammenkomster som uden for disse, for at de overalt
kan blive betragtede som agtværdige og ærekære Borgere. Skulde et Medlem forse sig
mod god Tone og Orden, maa han finde sig i en Irettesættelse af Bestyrelsen paa Fore-
ningens Vegne, og i Gentagelsestilfælde udsætter han sig for at blive ekskluderet af
Foreningen ved næste Generalforsamling med almindelig Stemmefflertal.

Som man ser, hersker der en god Orden indenfor Foreningen. Foreningen har 12 ak-
tive Medlemmer og en Del passive.

K. KNUDSEN,
Formand.

CHR. HANSEN,
Næstformand.

O. CHRISTENSEN,
Kasserer.

CHR. VANGSGAARD,
Bestyrelsesmedlem.

Foreningens nuværende Bestyrelse bestaar af: Restauratør K. Knudsen, Formand, Restauratør Chr. Hansen, Næstformand, Restauratør Oluf Christensen, Kasserer, Restauratør Chr. Rasmussen og Restauratør Chr. Vangsgaard.

KNUD KNUDSEN, Restauratør, er født den 27. April 1885 som Søn af Træhandler J. Knudsen og Hustru Poulina. Restauratør i Hobro, Regnskabsfører for Jydsk Telefon Aktieselskab, Hobro Kreds, Næstformand for Forsvarsbrødreforeningen for Hobro, Næstformand i Hobro Skyttelaug, Formand i Hobro Restauratørforening.

CHRISTIAN HANSEN, Restauratør, er født den 18. November 1883 i Vorning som Søn af Landmand Joh. Hansen og Hustru Inger Marie, født Christensen. Gift med Ellen Johanne Marie Nielsen. Siden 1919 Restauratør i Hobro. Medlem af Bestyrelsen for Restauratørforeningen siden 1929, 1930 Næstformand i samme.

OLUF CHRISTENSEN, Restauratør, er født den 16. Februar 1889 i Høgsted, Vrejlev Sogn, som Søn af Smedemester J. Christensen og Hustru. Gift med Hulda Sophie Dahl. Siden 1. November 1929 Restauratør paa Hobro Jernbanestation. Kasserer i Restauratørforeningen.

CHRISTIAN N. VAGNSGAARD, Restauratør, er født den 26. August 1892 i Koldby som Søn af Gaardejer Poul Nielsen og Hustru Anna Marie, f. Vangsgaard. Gift 1919 med Johanne Sigvardtsen. Restauratør i Hobro Skovpavillon siden 1919, tillige i Borgerforeningen siden 1923. Direktør for Hobro Vinimport siden 1930, Bestyrelsesmedlem i Restauratørforeningen.

HOBRO MANDSKOR. I 1906 oprettedes „Hobro Sangforening“, men denne bestod dog kun 3—4 Aar, hvorefter det overgik til et Kor under I. O. G. T. som blandet Kor. Da dette Kor imidlertid blev opløst, gik Medlemmerne ind i et Kor under De samvirkende Afholdsforeninger i Hobro. Da dette Kor ogsaa maatte opløses, startedes endelig i 1921 det nuværende „Hobro Mandskor“.

Foreningen bestaar af 20 aktive Sangere og ca. 70 passive Medlemmer. Der afholdes en ugentlig Øvelsesaften, og der har hittil regelmæssig hvert Aar været afholdt Koncert. Desuden er der afholdt flere Kirkekoncerter, bl. a. til Fordel for Kirkens nye Orgel.

Foreningens første Formand var Smed A. Nielsen, der virkede indtil 1925, da Slagteriarbejder C. C. Nielsen overtog Hvervet som Formand.

CARL CHRISTIAN NIELSEN, Slagteriarbejder, er født den 8. Maj 1882 i Magleby, Langeland. Arbejdet ved Slagteriet i Hobro siden 1905. Medlem af Hobro Menighedsraad 1924, Medlem af Bestyrelsen for Sygekassen. Medlem af Øls-Hørby-Døstrup Sogneraad 1919, siden 1925 Formand for Hobro Mandskor.

C. C. NIELSEN,
Formand.

J. N. GARDE,
Formand.

HOBRO SKYTTELAUG er oprettet den 22. Juli 1852. Som Medlemmer optages baade Byens Borgere og Omegnens Befolkning. I de første Aar var der ca. 200 Medlemmer, hvilket viser, at Størsteparten af Byens Befolkning har været Medlemmer.

Skyttelaugets første Fuglekonge var daværende Brænderiejer, Konsul Brask. Hvert Aar afholdes en samlet Fest og Skydning mellem Hobro Skyttelaug, Randers Skyttelaug og Viborg Skyttelaug. Foreningens første Formand var Prokurator Holm. Medlemsantallet er nu ca. 70, og Bestyrelsen bestaar af følgende Medlemmer: Rentier J. Garde, Formand, Urmager Kaas Vestertjele, Næstformand, Restauratør Knudsen, Kasserer, Bilejer A. Sørensen og Mekaniker M. Poulsen.

JAKOB NICOLAJ GARDE, Rentier, er født den 1. Januar 1867 i Dostrup som Son af Lærer Saaby Chr. Garde og Hustru. Gift 1892 med Larsine Larsen. Udlært Karetmager, Karetmagermester i Hobro 1898, Medlem af Bestyrelsen for Borgerforeningen, tidligere Medlem af Byraadet, Medlem af Ligningskommissionen i 16 Aar, Medlem af Bestyrelsen for Hobro Skyttelaug fra 1905, siden 1929 Formand for samme.

HOBRO SVØMMEKLUB er startet i Juli 1932. Der havde tidligere, i Aarene 1923 -27, været en Svømmeklub, men denne gik til Grunde. For at agitere for den genopstaaende Klub lavede Randers Svømmeklub „Neptun“ Propagandaopvisning i Hobro, og umiddelbart efter blev der afholdt et Møde. Medlemsantallet er ca. 200. I Vintermaanederne dyrkes Gymnastik og desuden selskabelige Sammenkomster.

M. ANDERSEN,
Formand.

Foreningens Bestyrelse bestaar af Typograf M. Andersen, Formand, Arbejdsmand H. Mikkelsen, Kasserer, Maskinarbejder E. Jensen, Næstformand, Frk. Rigmor Hejl, Sekretær, og Tømrer H. Henriksen.

MARIUS ANDERSEN, Typograf, er født den 19. November 1883 i Aalborg som Søn af Fiskeribetjent N. Andersen og Hustru. Gift 1909 med Ellen Holgersen. Uddannet Typograf 1902, ansat i Aalborg fra 1902 -14, ved „Hobro Avis“ i Hobro og „Himmerland“ fra 1916. Næstformand i Typografernes Fagforening, Medlem af Bestyrelsen for Hobro og Omegns Radio-klub, Formand for Hobro Svømmeklub.

HOSTRUPHUSE BORGERFORENING er stiftet 1904 paa Initiativ af en Del Borgere i Hostruphuse, og daværende Overlærer Svanum var den, der førte Sagen frem. Grunden var, at Hostruphuse hørte til Landsognet, og derfor ønskede Borgerne at give deres Krav over Byen større Vægt ved at danne en Forening, f. Eks. med Hensyn til Gadeanlæg, Veje, Belysning m. m. Da Hostruphuse blev indlemmet under Byen, vilde Foreningen egentlig gerne ind under Hobro Borgerforening, men paa Grund af et afvisende Svar bestemte man at fortsætte uforandret.

M. K. SKØT,
Formand.

Foreningens første Formand blev Overlærer Svanum, efter ham fulgte Kandidat Schrøder og derefter Mejeribestyrer Larsen. Medlemsantallet er nu ca. 320, og Formand er Arkitekt Skøt.

Foreningens Bestyrelse bestaar af: Arkitekt Skøt, Formand, Lærer Klintø, Næstformand, Bogholder Jørgensen, Kasserer, Uddeler Mortensen, Smedemester Frederiksen, Muremester Laursen, Kobmand Fogh, Faktor Olsen og Repræsentant Christensen.

M. K. SKØT, Arkitekt, er født den 27. Januar 1886 i Sejlflod som Son af Tømrermester P. Skøt og Hustru Maren, født Jepsen. Arkitekt i Hobro siden 1916, siden 1918 Formand for Hostruphuse Borgerforening.

TH. OTTOSEN, Guldsmed, er født den 23. April 1882 i Assing pr. Kibæk som Son af Gaardejer K. Ottosen og Hustru Karen Marie, født Thomsen. Gift 1909 med Mathilde Byskov. Uddannet Urnager i Holstebro, senere arbejdet i Aarhus, Vejle og København samt 2 Aar i Tyskland for at lære Guldsmedefaget. Urnager og Guldsmed i Hobro 1907. Formand for Turistforeningen for Hobro og Omegn, Formand for den konservative Vælgerforening, Medlem af Byraadet 1930, Medlem af Ligningskommissionen 1925, Medlem af Menighedsraadet 1930, Medlem af Bestyrelsen for Randers Amts Urnagerforening, Medlem af Bestyrelsen for Aarhus Stifts Guldsmedeforening og Medlem af Tilsynsraadet for Diskonto- og Landbobanken i Hobro.

